Grem na svoje

Pogum. Svoboda. Odločnost.



Kaja Šolinc
Mojca Kalčič
Sanja Križan

& 33+ POGUMNIH PODJETNIC

Brezplačna zbirka zgodb 33+ podjetnic,
ki so našle pot do svobode in jo lahko danes
pokažejo tudi tebi

Beseda avtoric

Ko smo ustvarjale ta projekt, v prvi vrsti nismo razmišljale o marketingu ali prodaji. V mislih smo imele žensko, ki nekje med službo, obveznostmi in skrbjo za vse ostale tiho nosi misel: “Življenje me kliče drugam.”

Razmišljale smo, kako premalo na glas govorimo o tem, kar nas najbolj boli: o izgubi službe, o bolečih vrnitvah s porodniške, o neprespanih nočeh in nenazadnje o pogumu, o prvih korakih, ki jih narediš, četudi še ne vidiš cele poti. Ko smo se pogovarjale o teh temah, smo si bile enotne, da kako zelo bi si želele, da bi takrat, ko je bilo najtežje, nekdo prižgal luč.

Ta knjižica je zato veliko več kot zbirka zgodb. Želimo si, da kot luč posveti na pot ženskam, ki ne vedo, kako stopiti naprej. Je živ dokaz, da ženske ne potrebujemo dovoljenja, da gremo na svoje, ampak podporo in zgodbe, v katerih prepoznamo in najdemo izgubljene delčke sebe.

Vsaka od nas je stopila na svojo pot na drugačen način. Čisto vse pa smo v eni roki nosile pogum, v eni strah. In vse nas je gnala neustavljiva želja po svobodi in neizmerna strast do tega, da s svojim delom naredimo boljši svet. Vedele smo, da ne bo lahko, ampak nas to ni ustavilo.

Zgodbe je zapisalo več kot 33 žensk. Ena ni enaka drugi. Vsaka je tako zelo edinstvena, da bo še dolgo jemala dih v mislih bralk. Naša iskrena želja je, da te zgodbe pridejo do čim več žensk. Ker se v vsaki zgodbi skriva iskra in gotovo bodo te iskre prižigale nove iskre.

Naj te ta knjižica spomni na nekaj pomembnega: pot je tvoja, način je tvoj in to, kar želiš dati svetu je neponovljivo. Tvoj “grem na svoje” je lahko velik ali malo manjši korak, pomembno je le, da je tvoj, da ga usmeriš k svojemu srcu in da ne pozabiš, da nikoli nisi sama. Dobrodošla med nami.

Kaja, Mojca in Sanja



Kazalo

Beseda avtoric 2

Kaja Šolinc: Iz korporacije v svobodo 5

Mojca Kalčič: Vse se je začelo z zelo živimi sanjami 7

Sanja Križan: Odpoved me je postavila v svojo moč 9

Helena C. Božič: Sedem življenj do zaupanja 11

Aleksandra Radosavac: Od sistema do (tega da) Furam zase 13

Pavla Križman Lavrič: Ko ambicija izgubi smisel, se rodi poslanstvo 15

Barbara Pinter Zupančič: Izstopila sem iz sence dvoma in zasedla svoje mesto 17

Leonida Mrgole: Iz korenin v krila 19

Tina Simčič: Od navlake do več svobode – doma in poslovno 21

Asja Samec: »Uf, ne, to je zelo nepraktično« je rekel um. 23

Nana Milčinski: Ta “baba” je bolj jaz kot kadarkoli. 25

Maruša Jovanović: Ko (si) premisliš, kako naj izgleda tvoje življenje 27

Sabina Gosenca: Ko ustvarjaš s srcem, nastajajo najlepše zgodbe 29

Brina Selan: Zgodilo se je, ko sem začela verjeti. 31

Petra Knez Bahor: Moj ritem, moje življenje 33

Irena Kahne: Pot do sebe je bila moj začetek 35

Neja Gril: Ko srce vodi, glava sledi 37

Marjana Korotaj: Ko ti služba neha služiti 39

Tamara Nanaja Trani: Iz manj kot ničesar sem zgradila vse 41

Petra Žagar: Sita sem svoje službe 43

Nika Močnik: Medicino sem zamenjala za dogodke 45

Tinkara Oblak: Vse kar iščeš, že nosiš v sebi 47

Dr. Neja Zupan: Poveži se s svojo močjo 49

Urška Ahac: Zate – ki se odpravljaš na svojo pot 51

Nana Krošel: Slediti sebi je bila moja edina izbira 53

Petra Planinc: Plodno življenje: Od zdravnice do podjetnice 55

Maja Golob: Če sem lahko spremenila svoje telo, zakaj ne bi ustvarila svojega posla? 57

Marina Popović Frangež: Rada rojevam 59

Nataša Popov: Ko srce spregovori glasneje od strahu 61

Mateja Videčnik: Jaz podjetnica? Zdaj pa z dvema podjetjema! 63

Monika Horvat: Lahko bi, a nisem … 65

Melita Rupnik: Iz kliničnega centra v svet alternative 67

Nika Korošec: Izbrala sem življenje, v katerem je prostor zame 69

Dobrila Pazlar: Podjetništvo je izbralo mene 71

Cvetka Ornik: Vredna sem več 73

Alenka Pustotnik: Ko glas srca prevpije razum, postaneš neustavljiv 75

Maša Mixer: Programirana za svobodo 77

Carolina Turecki: Moja pot svobode 79

Tanja Pia Metelko: Ko spregovori poslanstvo srca, um utihne in sledi 81

Petra Gjureč: Ko se otroške sanje uresničijo … 83

Nastja Starčič: Iz izgorelosti v poslanstvo za ženske 85

Kaja Šolinc

Iz korporacije v svobodo



Če bi mi nekdo pred desetimi leti rekel, da bom zapustila korporacijo, varno delovno okolje z redno mesečno plačo in zgradila svoje podjetje, bi dvomila v takšne napovedi.

A kot pri vseh velikih premikih se je tudi moj začel tiho, skoraj neopazno. Na začetku nežen nemir, ki je sčasoma postajal glasnejši.

V korporaciji sem preživela desetletje.

Med jasnimi okvirji, utečenimi procesi in hierarhijo. Vse je imelo svoj red, svojo predvidljivost, svojo varnost. In vse to je bilo dolgo zame prav.

Bila sem dobra v tem, kar počnem. Imela sem dinamično delo, vedno nekaj novega, konstantno napredovanje.

Vmes sem se preselila in še vedno delala za isto podjetje v Luksemburgu. Prednost dela v multinacionalki.

S selitvijo so prišli novi izzivi, velike spremembe, druge kulture.

Pod površjem pa je rasel občutek, da ne živim svojega polnega potenciala.

Takrat sem si rekla, da je tam zunaj nekaj več, nekaj, v čemer bom lahko bolj svobodna.

Skrbno sem načrtovala svojo odpoved, brez plana, kaj se bo zgodilo po tem. Imela sem privarčevanih dovolj sredstev, da sem si to lahko privoščila.

Kljub temu, da sem dala odpoved, si nisem predstavljala, da bo moj naslednji korak to, da bom odprla svoje podjetje.

Vendar pa se je to zgodilo zelo naravno.

Od nekdaj sem bila dobra pri upravljanju denarja, študirala sem ekonomijo in predstavljala sem si, da morda pa je lahko to nekaj, kar lahko počnem, s čimer lahko služim drugim in kar me bo izpolnjevalo.

Početi stvari, ki so tvoj hobi cel dan, a ni to tisto, kar si želimo?

Seveda je bilo veliko dvomov: Kaj pa, če ne bo šlo? Sem dovolj dobra? Kaj pa, če ne bo strank? Ali je preveč tvegano?

Ko sem sprejela odločitev, da odprem svoje podjetje, sem čutila mešanico strahu in olajšanja.

Strah, ker sem stopila v neznano. Olajšanje, ker sem imela občutek, da so to koraki, s katerimi lahko bolj živim sebe.

Spomnim se, da sem se pogosto spraševala, kaj je tisto, kar bi obžalovala v svoji starosti?

Odgovor je bil, da bi obžalovala, da si nisem dovolila izživeti te želje po svoji podjetniški poti.

Danes vem, da je bila ta odločitev ena najbolj pogumnih in najbolj pravilnih. Ne zato, ker je bila enostavna.

Ampak zato, ker imam občutek, da ima moje delo smisel, da ima namen, da s tem ko ljudem pomagam bolje razumeti denar in zgraditi stabilnost, imam tudi jaz občutek, da naredim nekaj dobrega.

Vsakič, ko stranka bolje razume svoje finance, samozavestno začne vlagati ali spremeni svoj odnos do denarja, se spomnim, zakaj sem šla na svoje.

Če bi se še enkrat odločila, bi se odločila enako.

Kajino darilo
PDF brezplačnik

6 ključnih točk v osebnih financah, ki jih mora poznati vsak

PRENESI DARILO

Kaja Šolinc je mentorica za osebne finance in strokovnjakinja za upravljanje ter vlaganje denarja. Posameznikom pomaga vzpostaviti jasen sistem, samozavest in dolgoročno finančno stabilnost skozi svetovanja, programe in izobraževanja. Verjame, da sta finančna stabilnost in svoboda veščini, ki ju lahko osvojí vsak.

Po desetletju v reviziji v Sloveniji in Luksemburgu je ustanovila svoje podjetje, kjer združuje praktično upravljanje denarja z miselno transformacijo za boljše finančne odločitve.

Mojca Kalčič

Vse se je začelo z zelo živimi sanjami



Bilo je leto 2009.
V času druge nosečnosti sem sanjala o tem, da imam inštrukcije matematike po telefonu.

Sanje so bile tako žive in jasne, da sem o tem razmišljala še cel naslednji dan. In naslednji mesec. In naslednje leto.

Takrat sem bila sicer zaposlena z zelo dobro plačo, ki mi je zagotavljala stabilnost. Delo pa je bilo nepopisno dolgočasno in brez smisla.

Svojo idejo iz sanj sem še izpopolnila in konec porodniškega dopusta naredila mini test ter dala oglas na spletni portal za inštrukcije.

Na mojo srečo je bil mesec maj, čas, ko je povpraševanje največje.

Bila sem presenečena nad odzivom. V enem mesecu sem zaslužila toliko kot v redni službi.

Kljub temu še nisem uspela zbrati poguma za to, da bi šla na svoje.

Kmalu sem šla še na tretjo porodniško in kasneje še za nekaj časa nazaj v stabilno službo.

V službi so zahtevali, da se vsak dan vozim na delovno mesto v Novo Gorico in tam na daljavo delam z mojo skupino v Ljubljani.

V tem nisem videla nobenega smisla. V resnici sem bila doma najbolj produktivna in sem dodatni dve uri za vožnjo raje porabila za svoje otroke.

Čeprav naj bi bilo podjetje družini prijazno, v tistem času še niso poznali dela od doma.

Tako sem se nekega dne odločila, da se odpeljem v Ljubljano in dam odpoved.

V tistem času so imeli povečan obseg dela in so mi zato vseeno odobrili, da delam od doma.

Posledično sem ostala pri njih še nekaj mesecev, dokler se ni obseg dela zmanjšal in so me odpustili oz. smo se sporazumno razšli.

Kljub temu, da sem vedela, da imam možnost zaslužiti sama, mi je bilo na začetku izjemno težko.

V naslednjih mesecih sem počela marsikaj: izdelovala spletne strani, poleg svojih pazila še druge otroke in imela tudi inštrukcije prek Skypa.

Trajalo je približno dve leti, da sem se spet počutila varno. Da sem vedela, da bom zaslužila dovolj za družino in za prispevke, ki so bili takrat na srečo neprimerljivo nižji kot danes.

Tudi mož je v vsem tem času delal kot samostojni podjetnik, da sva lahko usklajevala vse obveznosti glede otrok. Živeli smo zelo skromno.

Niti za trenutek pa nisem obžalovala, da se je vse to zgodilo. Kljub temu, da ni bilo vedno rožnato in da je bilo, še posebej pri majhnih otrocih, zelo težko usklajevati vse obveznosti, je bilo vredno.

Občutek svobode in občutek tega, da sem sama svoja »šefica«, je vedno odtehtal vse.

Nikoli mi ni bilo potrebno prositi za dopust, za proste dni... Sama sem in še vedno urejam svoj urnik in, kar je še bolj pomembno – delam stvari, ki jih delam res rada.

Ta čas me je osebnostno močno oblikoval in potrdil, da podjetništvo ni le posel, ampak tudi intenziven osebni proces.

Vzporedno z inštrukcijami sem izdelovala spletne strani, leta 2023 pa vse združila v spletne programe, kjer podjetnice učim izdelave spletnih mest v WordPressu.

Od takrat je šla moja pot eksponentno navzgor.

Kdo ve, kam me bo še zapeljala v naslednjih letih?

Mojčino darilo
VIDEO TRENING Z DELOVNIMI LISTI

4 koraki do tvoje nove spletne strani

PRENESI DARILO

Mojca Kalčič je mentorica za izdelavo spletnih strani, trgovin in učilnic v WordPressu. V zadnjih letih se je v njene spletne programe vpisalo že več kot 100 podjetnic in podjetnikov.

Njeno poslanstvo je, da podjetnikom s svojim bogatim znanjem in veseljem do poučevanja pomaga, da postanejo samostojni in neodvisni od zunanjih izvajalcev. Nauči jih, kako narediti profesionalno spletno mesto. Točno takšno, kot si ga želijo.

Sanja Križan

Odpoved me je postavila v svojo moč



Če bi me srečala pred prvo porodniško, bi ti rekla, da res rada delam v korporaciji. Urejen sistem, projekti, adrenalin, službena potovanja, mednarodno podjetje.

Vse mi je bilo pisano na kožo. Bila sem ponosna na svojo karierno pot, na svojo ekipo, na svojo pisarno, na svoj službeni avto.

Sploh nisem razmišljala, da bi kdaj šla na svoje. Zakaj bi? Bila sem dobra v tem, kar sem počela, in počutila sem se cenjeno.

Potem pa je prišel otrok.

Po prvi porodniški sem se za eno leto vrnila v službo. In šele takrat sem prvič zares videla, kako korporacija gleda na žensko, ki je postala mama.

Naenkrat sem jaz: ista oseba, isto znanje, ista predanost, postala “tveganje”.

Nekdo, ki morda ne pride na jutranji sestanek, ker ima otrok vročino. Nekdo, ki se mora plaziti iz pisarne ob 16.10 z občutkom krivde, ker se vrtec zapira ob 16.30.

Vsak dan sem tekla.

Najprej zjutraj ob odhodu priganjala malo deklico. Potem se mi je iz vrtca mudilo v službo. Iz službe nazaj v vrtec k njej.

Ves čas sem imela občutek, da ne dohajam tega tempa: ne kot mama, ne kot zaposlena.

Po drugi porodniški pa mojega delovnega mesta ni bilo več, niti pisarne, niti avta.

Tega občutka ne pozabiš nikoli. Kot da te ni več v enačbi.

Ponudili so mi nekaj na videz primerljivega, ampak zame to ni imelo smisla.

Takrat sem se prvič ustavila in si priznala: Zame tukaj ni več prostora.

Strahovi ob misli na odpoved so bili brutalni:

Kaj, če ne bom zmogla sama? Kaj, če moje znanje ni dovolj? Kaj pa varnost? Kako bova plačevala kredit za stanovanje in avto? Kaj, če bom uničila življenje sebi in otrokoma?

Danes vem, da če ne bi takrat dala odpovedi, bi uničila življenje sebi.

Moji prvi koraki v podjetništvo niso bili popolni. Tipala sem, kaj znam in kako lahko s svojim znanjem nekomu pomagam.

Ko se je pojavila prva stranka, prva zmaga, prvi občutek, da moje znanje nosi vrednost, sem prvič vdihnila s polnimi pljuči.

Danes vem: podjetništvo ni bilo moj “plan B”, ampak moj povratek k sebi.

Moj način, da združim željo, da nekaj temu svetu dam in materinstvo, brez da izbiram med enim in drugim.

Če si tudi ti na robu odločitve: poslušaj sebe.

Sistem ne bo ustvaril prostora zate. Sama si lahko ustvariš sistem, ki te bo najboljše podpiral.

Potem življenje začne delati zate, ne proti tebi.

A preden skočiš v neznano - se pripravi, začrtaj korake, pokaži si, da tudi ti lahko iz znanja, ki ga že imaš, ustvariš nekaj svojega, kar ti bo polnilo tvoj TRR.

Navijam zate!

Sanjino darilo
BREZPLAČNI VODNIK

Mini načrt, ki ti pokaže, kako spraviti svojo idejo v spletni tečaj – tudi če še ne veš, kje začeti

PRENESI DARILO

Sanja Križan je mentorica za online biznis in ozdravljena korporativna deloholičarka, ki verjame, da mame ne sodijo v okove nemogočih urnikov. Ko je po porodniški izgubila svojo pozicijo, se ni vrnila v sistem, ampak si je zgradila pot, ki ji daje svobodo in čas za otroka.

Danes pomaga ženskam, da iz svojega znanja ustvarijo digitalne programe in biznis, ki podpira njihovo življenje. Pravi, da otrokom vrača mame iz korporacij in krempljev nemogočih urnikov.

Helena C. Božič

Sedem življenj do zaupanja



“Močni ste,“mi reče vzgojiteljica, ko pridem po mlajšega. Pobožа še mojega šolarja, ki je bil tudi v njeni skupini. “Kako vam uspeva?“

“Moram biti, druge ni,“ odvrnem.

“Močna sem,“ si ponavljam, ko malega pripenjam v stolček in zrem v očke starejšega. Misli pa mi uhajajo k možu, ki že dober teden leži na intenzivni z embolijo. Že drugič v pol leta.

Ob napol zgrajeni hiši, med žongliranjem opravil, se mi odvija film preteklosti.

Kot da sem živela sedem življenj.

Najstnica, ki ob vikendih dela za šankom, piše, fotografira, slika, oblikuje nakit.

Med študijem geologije – “Pojdi študirat kaj zaresnega, ustvarjala boš lahko kot hobi.“ – rišem portrete, pišem zgodbe, vodim radijski program in sestavljam glasbene opreme.

Ob šestih vstajam, da berem zvočne knjige za slepe in pred predavanji na RTV berem prispevke. Recenziram filmski festival, zato pogledam po tri filme na večer na Liffu. Rišem logote za frende in sestrične in vse ostale “ti-to-rada-delaš-ane?“. Kolega me tik pred zdajci kliče, če lahko vodim oglaševalsko prireditev v Mariboru namesto njega. V angleščini, jasno.

Hitim v K4, kjer DJ-jam. Ko pridem domov, editiram fotke, ki sem jih posnela na popoldanskem art dogodku, oddane morajo biti zjutraj. Napišem še novičnik – direktorica nima časa. Čas za pripravo na pripovedovalski festival v Cankarjevem domu se mi izteka.

Po diplomi me iz Prirodoslovnega kličejo, če naredim animacijo za njihovo razstavo. Tri mesece dela, simboličen honorar. Dalje snemam reklame, organiziram dogodke, nastopam v predstavah. Nekaj tednov celo zdržim v marketinški agenciji.

Še New York sliši za to super žensko, kraljico excela. Letim čez Atlantik v gledališče urejat njihovo zmešnjavo.

Letalska karta, dnevnice in prenočišče. Zakaj pa ne?

Ustavi se malo.

Življenje se umiri, postanem mama. Le dokler mi po porodniški ne prekinejo večine pogodb. Prihajajo mlade, nadobudne punce, brez smrkavih noskov doma.

V meni pa gori ogenj po ustvarjanju in svobodi. Želim postati "zaresna oblikovalka z diplomo" in grem študirat. Diplomiram. Rišem fonte, infografike, oblikujem blagovne znamke in embalažo, razstavljam. A sem brez ficka. Sanje se ne izidejo. In drugi otrok je na poti.

Sanjska služba v pisarni s kavo iz italijanskega avtomata je mit.

Realnost je precej drugačna.

Kje sem?

Aja, močna sem.

Ne, na tak način nočem biti močna. Ne bom se trgala na sedem koncev za drobiž. Ne bom več dihala na škrge. Vredna sem več. Otroka si zaslužita več kot mamo, ki krpa iz meseca v mesec.

Z zadnjimi prihranki plačam poslovno mentorico. Strah me je. Da sem še bolj nora, ker se odločam za podjetniško pot z dvema otrokoma in možem na bolniški.

Izberem eno. Branding dizajn, oziroma kar ga gradi: vrednote, značaj in sporočilo.

Pot, ki me jasno kliče. Zaupam svojemu poslanstvu, da s podjetnicami odkrivam njihovo pravo vrednost.

Helenino darilo:
INTERAKTIVNI PDF TEST IN VODNIK

7 SKRITIH SIGNALOV zaradi katerih izgubljaš prave stranke, prihodke in samozavest

PRENESI DARILO

Helena je oblikovalka in mentorica za branding in strategijo blagovnih znamk. V svojih programih podjetnicam pomaga prepoznati vrednost in jo pretopiti v jasna sporočila in videz. Na področju brand strategije, komunikacije in dizajna se neprenehoma izobražuje doma in v tujini.

Je diplomantka grafičnih in interaktivnih komunikacij in spikerka. Prejela je nagrade npr. za pisavo Burja, razstavljala je doma in v tujini. 10 let je delovala v programih RTV Slovenija, v oglaševanju pa deluje že 25 let.

Aleksandra Radosavac

Od sistema do (tega da) Furam zase



Preden sem postala mama, sem dolgo delala kot freelancer za različna podjetja. Uživała sem v svobodi dela, v dinamiki, ki mi je ustrezala, čeprav si ritma nisem vedno postavljala sama.

Kljub temu mi je tak način dela prinesel veliko fleksibilnosti in občutek, da lahko preizkušam različne projekte.

Potem pa sem se za nekaj let zaposlila.

Našla sem službo, ki mi je bila blizu, in sem v njej ostala nekaj časa, ne dolgo. Ravno toliko, da sem začela čutiti, kako močno lahko "urejen urnik" poseže v tvoje življenje, ko tempo dneva ne določaš ti, ampak nekdo drug.

In to je bil občutek, ki me je vedno malo tiščal v ozadju.

Ko sem zanosila, o vsem skupaj nisem preveč razmišljala — mislila sem si, da se bom po porodniški vrnila, tako kot večina. Ampak med porodniško se je zgodilo tisto pravo premikanje v meni. Prvič sem si res vzela čas, da sem pogledala svoje življenje od zunaj.

Ob otrocih, ob vseh tistih majhnih trenutkih, ki jih prej nikoli ne bi ujela, sem dojela, da se ne želim vrniti v službo, kjer bi to pomenilo, da bom svoje otroke videla le zjutraj in zvečer.

Da jih peljem v vrtec, grem v službo, pridem domov, ko so že utrujeni in zaspani. In tega zares nisem želela.

Začela sem iskati rešitev.

Res je, danes bi mogoče marsikaj naredila drugače, bolj premišljeno, manj "z glavo skozi zid", ampak takrat... pač nisem vedela. Naredila sem, kar sem v tistem trenutku čutila kot najbolj prav.

In včasih je tako — če ne veš, ne veš, in preprosto poskusiš. Nekaj tveganja je vedno zraven, a brez njega ne prideš nikamor.

In potem se znajdeš tukaj, v podjetništvu.

S svojim tempom, s svojimi odločitvami in s tem, da si svoj čas lahko razporejam sama.

Da lahko grem v hrib, ko potrebujem zrak. Da si lahko vzamem uro za kavo ali pa čas za delo, ko je treba stvari dokončati.

Res je — če jih jaz ne bom naredila, jih ne bo nihče drug. Ampak ravno to nosi tudi lepoto tega življenja.

So pa dnevi, ko pomislim, da bi morda šla nazaj v službo.

Predvsem takrat, ko se nabere veliko dela, ko so akcije, pritiski, nori decembrski roki. Black Friday, praznični čas... vse te konice.

Ampak vsakič, ko si to za trenutek predstavljam, me hitro mine.

Ker vem, da bi s tem izgubila tisto, kar mi največ pomeni — čas z otroki in svobodo, ki si jo ustvarjam vsak dan znova.

Podjetništvo je pot vzponov in padcev, ne vedno enostavna, je pa moja.

In ko se vrnem na svoj “zakaj”, je odgovor vedno isti:

izbrala sem življenje, ki ga želim živeti po svojih pravilih — in to me žene naprej.

Aleksandrino darilo
KODA ZA POPUST NA FURAM ZASE IZDELKE

KODA: ADVK10

PRENESI DARILO

Aleksandra Radosavac je kreativna sila znamke Furam zase, kjer barve, hribi in dobra volja vedno najdejo mesto. Podjetništvo je izbrala med porodniško, ko je ugotovila, da ji sistem v rednih službah ne leži — svoboda kliče.

Danes ustvarja nogavice in zgodbe, ki ljudi spomnijo, da se splača furat zase: na kolesu, med vsakodnevnimi zmagami in v vseh tistih malih trenutkih, ki naredijo dan bolj živ.

Pavla Križman Lavrič

Ko ambicija izgubi smisel, se rodi poslanstvo



Če bi me spoznala pred nekaj leti, bi verjetno rekla: “Pavla ima vse poštimano.”

Doktorat, mednarodna kariera, potovanja, projekti, predstavitve, dosežki.

Živeli smo na Nizozemskem, z dvema otrokoma in čudovito prihodnostjo, ambicija pa je segala do neba.

A nekje vmes sem se nehala slišati. Dihala sem prehitro, spala premalo, lovila naslednji cilj in kot tipični generator verjela, da lahko držim tempo neskončno dolgo.

Dokler me telo ni ustavilo.
Prišla je izgorelost, tista prava, ko razpade fokus, volja, identiteta.

Prvič sem si priznala, da mogoče to ni življenje, ki bi ga želela živeti do konca.

Da bi sploh ponovno vstala, sem se obrnila navznoter. Najela sem coache, terapevte, mentorje, pa ne zato, da bi našla novo kariero, ampak da bi našla sebe.

Želela sem postati boljša mama, žena, vodja, predvsem pa človek, ki zna slišati svoje telo.

Ta pot osebne rasti mi je pokazala, da moč ni nujno hitra in linearna, ampak lahko nežna, počasna in globoka.

Ko sem se pobrala, sem zavestno izbrala novo službo. Ne iz strahu ali dokazovanja, ampak iz ženske energije, iz želje po več prostora in ustvarjalnosti.

V novem okolju sem prvič doživela svobodo, ki je prej nisem poznala.

Tam sem si dovolila zgraditi identiteto, ki mi je takrat služila. Postala sem voditeljica, ki posluša, sodeluje, ustvarja.

In nekje v ozadju je tiho živel glas, ki je šepetal o delu z ženskami, a mu še nisem znala dati imena.

Ker je bila vloga na daljavo, se nam je odprla možnost, o kateri sva z možem dolgo sanjala, to je vrnitev domov.

V nekaj tednih smo spakirali 14 let življenja, se poslovili in prišli v Slovenijo.

Bilo je kaotično, čustveno, naporno in hkrati neverjetno osvobajajoče.

Potem pa je dva tedna po prihodu nenadoma umrl moj oče. Brez opozorila.

Spet sem obstala. Šepet, ki sem ga prej lahko ignorirala, je postal toliko glasen, da ga nisem mogla več preslišati.

Takrat sem si resno zastavila vprašanje: če bi jutri vse izginilo, kaj bi res želela početi?

Odgovor je bil jasen, želela sem delati z ženskami. Z močnimi, sposobnimi, odgovornimi, a izčrpanimi. Tistimi, ki poskrbijo za vse, razen zase.

Glas je bil resnica, strah pa navada. In ko je resnica postala večja, sem dala odpoved. Brez plana B, samo z občutkom, da je to prav.

Moj prvi korak ni bila skrbno izdelana strategija, ampak pogovor z eno samo žensko. Ko sem videla, kako se ji je spremenil obraz, sem vedela, da sem doma.

Danes podjetništvo zame ni svoboda od dela, ampak svoboda do sebe.

Delam počasneje, globlje, bolj človeško. In prvič po dolgem času čutim mir v tem, kdo sem.

Če si tudi ti na razpotju, poslušaj šepet, še preden postane krik. Telo vedno ve.

Pavlino daarilo
PDF KNJIŽICA + POSNETEK TRENINGA

4 rutine ženske energije

PRENESI DARILO

Pavla Križman Lavrič je raziskovalka, inovatorka in mentorica, ki povezuje srce in razum ter verjame, da največje spremembe nastanejo, ko živimo avtentično. Po 14 letih življenja na Nizozemskem ter mednarodni karieri v raziskavah, inovacijah in top managementu jo je izkušnja izgorelosti pred leti usmerila v osebno rast in zavestno vodenje in razvoj ljudi.

Danes kot coachinja podpira ženske na vodstvenih položajih, da iz dvoma, preobremenjenosti in vlog stopijo v mirno, jasno in samozavestno voditeljstvo.

Barbara Pinter Zupančič

Izstopila sem iz sence dvoma in zasedla svoje mesto



Večina me je dolgo poznala kot univ. dipl. ekonomistko, ki je delala v prestrukturiranju in privatizaciji podjetij ter zaključila svojo prvo karierno pot kot vodja kontrolinga v uspešnem slovenskem podjetju.

Delala sem v zahtevnem, intenzivnem okolju, ki je od mene terjalo natančnost, odgovornost in stalno sodelovanje z ljudmi različnih kultur in položajev.

In to sem imela res rada — ljudi. Vedno sem znala prepoznati njihovo bistvo, njihove talente in hrepenenja, pa naj je šlo za direktorja ali branjevko na tržnici.

Moj dar je, da znam ustvarjati varno, spoštljivo okolje in graditi zaupanje.

A pod vsem tem se je skrivala ena resnica — moj notranji glas, ki je ves čas šepetal: »Nisi dovolj. Enkrat te bodo razkrinkali. Prevarantka.«

Ta občutek me je spremljal kljub uspehom in priznanjem. Kot bi življenje nenehno živela z eno nogo na plinu in drugo na zavori.

Navzven sem bila uspešna in nasmejana, navznoter pa sem skrivala dvom vase in strah, da bom nekega dne ujeta.

Prelomni trenutek se je zgodil povsem nepričakovano.

Naredila sem napako pri napovedi rezultatov hčerinskega podjetja. Na videz drobna, a moj notranji kritik jo je napihnil do zame nesprejemljivih razsežnosti.

Še preden bi kdorkoli sploh pomislil na posledice, sem jaz že čutila ogromen SRAM.

In sem dala odpoved. Brez načrta. Brez vizije. Preprosto pobeg pred lastnim občutkom nevrednosti.

Bila sem prepričana, da bom hitro našla drugo službo, kajti vzgojena sem bila v

prepričanju, da je varna služba največja varnost v življenju.

Pa se ni razvilo v to smer.
Prve tedne sem si lagala, da sem na dopustu. Potem pa je prišlo vprašanje, ki me je zadelo naravnost v srce:
»Kdo sem, če se moja vrednost ne pozna na TRR-ju?«

To je bil trenutek, ko sem se odločila, da se neham skrivati pred sabo. Da neham biti majhna.
Začela sem vlagati vase. Učenje. Preobrazba. Pogumni pogovori s sabo v meni prvič varnem okolju. Učenje, raziskovanje, zdravljenje.

Korak za korakom sem rasla iz notranje majhnosti v svojo pravo moč.
In ko sem si prvič dovolila verjeti, da sem vredna, so se začele dogajati spremembe.

Pogumno sem zajadrala v podjetniške vode, tam kjer sem včasih mislila, da je le za pogumne. Za tiste, ki točno vedo, kaj delajo.
In sem ugotovila — tudi jaz sem ena izmed njih.

Danes sem Feminine Power coachinja, moderatorka, mojster praktik hipnoze in praktik regresije.

Pomagam ženskam, ki se počutijo majhne, ki dvomijo vase, ki so pozabile, kdo v resnici so. Vodim jih nazaj k njihovi moči, k njihovi vrednosti, da zasedejo mesto, ki jim pripada — tako kot sem ga jaz. Da zaživijo svoja največja življenja, ne da samo životarijo.

Strahovi niso izginili. Le jaz sem postala večja od njih. Danes sem ponosna nase: na svojo pot, svoje znanje in svojo milino v moči.

Če imaš kakršnekoli dvome o sebi, o svoji vrednosti, se ustavi, obrni k sebi, z ljubeznijo n prijaznostjo, ki si jo vedno iskala tam nekje zunaj. Vse, kar potrebuješ, že nosiš v sebi. Samo dovoli si stopiti iz sence dvoma — in zasijati.

Želim ti pomagati, da prepoznaš ali tudi tebi tvoja Prevarantka (beri Dvom vase) usmerja življenje.

Barbarino darilo
BREZPLAČEN PRIROČNIK

Premagaj Sindrom prevarantke

PRENESI DARILO

Barbara Pinter Zupančič je feminine power coachinja, moderatorka, mojster praktik hipnoze in praktik regresije in pomaga ženskam prepoznati svojo vrednost, se osvoboditi dvomov ter nepomembnosti, da končno postavijo sebe na prvo mesto ter živijo v skladu s svojo resnično vrednostjo.

Leonida Mrgole

Iz korenin v krila



Ko sem prebrala vprašanje »Zakaj sem šla v podjetništvo?« me je kar presenetilo. In hkrati vem, da bi mi vsak, ki vodi svoje podjetje, rekel: »Na to vprašanje moraš znati odgovoriti v spanju.«

Res je.

Le da se moja zgodba ne začne tako, kot se pogosto začnejo podjetniške poti.

Meni je bilo podjetništvo – dobesedno – položeno v zibko.
Odraščala sem v podjetniški družini, še v času Jugoslavije, in to je bil moj prvi model delovanja v svetu.

Dolga leta sem bila razpeta med dvema svetovoma: med pričakovanjem, da bo nekdo nadaljeval družinski posel, in med tihim notranjim glasom, ki je govoril, naj sledim sebi.

A v resnici takrat sploh nisem vedela, kaj pomeni slediti sebi.

Čustvene vezi z mojo primarno družino so bile močne, odgovornost velika, jaz pa mlada in neizkušena.

Otepala sem se možnosti, da bi prevzela vajeti, vse dokler se ni zgodila vojna.

Bila sem komaj en mesec po porodu drugega otroka, prestrašena, ranljiva, negotova.

In prav tisti trenutek je zaznamoval vse, kar sem kasneje zgradila, dosegla in na novo odkrila o podjetništvu – in o sebi.

Iz doma sem prinesla veliko darov. Prepričanja in vrednote, ki so me držale pokonci:

Da posel začneš z besedo in da nekaj velja, ko si sežeš v roko.

Da so vrednote v podjetništvu zelo pomembne: poštenost, iskrenost, srčnost, spoštovanje.

Da je vsak problem rešljiv, ko prevzameš svoj delež odgovornosti.

A skupaj z darovi sem nosila tudi utež, ki mi je povzročala največ preglavic: vprašanje vrednosti mojega dela.

V času, ko so moji starši imeli podjetje, so bili podjetniki pogosto označeni kot »bogati«, »drugačni«, včasih celo »slabi«.

Čeprav smo živeli povsem običajno življenje, sem kot otrok večkrat slišala zbadanja. In v meni se je tiho zasidralo prepričanje:
Ljudje, ki imajo denar, niso sprejeti.

Ko sem začela svojo pot, se je ta strah večkrat oglasil.
Ali smem stati za vrednostjo svojega dela?
Koliko sem sploh vredna?

Odgovore sem našla skozi razvoj odnosa sama s sabo. To se mi zdi še vedno najpomembnejše.

Ko vstopiš v podjetništvo moraš imeti sama s sabo zares dober odnos.

Prepoznavaj samosabotaže, opazuj se, naj te ne bo strah neprijetnih občutkov, ti občutki dajejo najbolj dragocene odgovore.

Izogibaj se manipulacijam – ko manipuliraš z drugimi, najbolj manipuliraš sebe. Vsak dan znova se vprašaj, ali te to, kar delaš (kljub temu da si utrujena) napolnjuje.

Uspeh ne izključuje srčnosti.

V podjetništvu se zelo ustvarjalno prepletajo: pogum, ustvarjanje, odgovornost in svoboda.

Zato danes vem, da sem šla v podjetništvo, ker je to edini prostor, kjer sem lahko stoodstotno jaz.

S svojimi strahovi, z voljo do rasti, z vrednotami, ki me vodijo in s srčnostjo, ki ji sledim.

Podjetništvo je zame pot, na kateri puščam sled.

In srčno verjamem, da bo morda nekoč ta sled pomagala še komu, ki stoji pred svojim prvim pogumnim korakom.

Leonidino darilo
BREZPLAČNI WEBINAR + BONUS

Kamorkoli greš, vzemi sebe s seboj

PRENESI DARILO

Leonida Mrgole je podjetnica, avtorica in predavateljica, že več kot petindvajset let z znanjem o odnosih in čustveni dinamiki podpira starše, mladostnike in podjetja pri ustvarjanju varnih, spoštljivih in povezanih odnosov.

Kot soustanoviteljica podjetja Vezal skupaj z možem Albertom Mrgoletom oblikuje spletne programe in izobraževanja, ki ljudi usmerjajo k več razumevanja, topline in sodelovanja. Je soavtorica uspešnice Izštekani najstniki in starši, ki štekajo in priročnika Z jezo na lepše (v izidu). Njeno delo prežemajo strokovnost, iskrenost, odločnost, odgovornost, empatija in srčnost.

Tina Simčič

Od navlake do več svobode – doma in poslovno



Preden sem stopila na samostojno pot, je bilo moje življenje videti precej »urejeno« – vsaj navzven. Imela sem službo v medijski agenciji, ki je bila dinamična in polna izzivov.

A po drugi porodniški sem vedno bolj čutila, da nikoli nisem tam, kjer bi si želela biti.

Sčasoma pa sem začela opažati, da me doma nekaj še posebej duši: navlaka in začaran krog nenehnega pospravljanja, iskanja in prelaganja stvari.

Dom bi moral biti prostor počitka, meni pa je postal vir napetosti.
Kupčki v omarah, predmeti brez mesta, občutek kaosa... vse to me je vedno bolj izčrpavalo.

Pogosto sem se tolažila s stavkom: »Razmetana hiša, srečni otroci.« A iskreno – jaz nisem bila srečna.

Prelomni trenutek ni bil dramatičen. Prišel je tiho, postopno.

Nekega popoldneva sem sedela na tleh v otroški sobi, obkrožena z igračami, in prvič res začutila, da ne želim več živeti v načinu preživetja. Da želim dom, v katerem bi lahko zadihala.

Želela sem verjeti, da je lahko lažje.

Začela sem brati o skrbi za dom, psihologiji žensk in občutku preplavljenosti, ki ga poznamo mnoge mame.

Po majhnih korakih sem začela odpravljati navlako in sestavljati sistem, ki mi je vrnil občutek nadzora nad domom – in ne obratno.

Ko sem opazila, kako se spreminja moje počutje, kako se niža stres in kako se krepi povezanost v družini, sem zaslišala tihi notranji glas:

»Nisi edina. Mame tam zunaj potrebujejo to znanje. To lahko postane tvoje poslanstvo.«

A strahovi so bili močni.

Strah, da mi ne bo uspelo. Da ne bom dovolj dobra. Strah pred tem, kako bomo zmogli finančno. In tudi strah, ali koga sploh zanima, kako urediti dom.

Kljub temu me je vedno znova gnala misel na žensko, ki stoji sredi svojega doma in ne ve, kje začeti. Misel na mamo, ki je tako utrujena, da pozablja nase.

Moji podjetniški začetki so bili lažji, ker sem imela podporo bližnjih in mentorice Sanje Križan, ki je verjela vame od prvega dne.

To mi je dalo pogum za ustvarjanje prvega spletnega programa.

Nikoli ne bom pozabila trenutka, ko mi je tečajnica napisala: »Hvala, Tina, zaradi tebe ponovno diham doma.« Takrat sem vedela, da sem stopila na pravo pot.

Danes podjetništvo zame pomeni svobodo – notranjo in časovno.

Pomeni, da delam nekaj, kar ima smisel in res spreminja življenja žensk, ki so bile tam, kjer sem bila nekoč jaz.

Hkrati pa mi omogoča, da sem bolj prisotna in umirjena mama ter da ustvarjam prostor za tisto, kar je meni dragoceno.

Če razmišljaš, da bi šla na svoje, si zaupaj. Obkroži se z ljudmi, ki te podpirajo, in naredi prvi majhen korak.

»Ne vidimo ne strahu ne poguma, oba samo čutimo. Na nas pa je, h kateri strani se obrnemo.« – Abraham Hicks

Navijam zate,
Tina

Tinino darilo
BREZPLAČNI VODNIK

5 navad za lahko urejen dom

PRENESI DARILO

Tina Simčič je svetovalka za urejen in prijeten dom ter ustanoviteljica programa Urejen dom veselja. S svojim preizkušenim N.O.R. sistemom pomaga preobremenjenim mamicam ustvariti dom, v katerem ponovno občutijo lahkotnost, jasnost in več časa zase.

Njeno delo temelji na toplini, praktičnosti in globokem razumevanju vsakdanje realnosti družin. Verjame, da manj navlake pomeni več svobode – doma in v življenju.

Asja Samec

»Uf, ne, to je zelo nepraktično« je rekel um.



Ko sem bila pred 10 leti na prvi porodniški, sem prvič začutila klic, da bi delala z mamami, a se potem vendarle vrnila v svojo redno službo.

A veš, redna služba, ne preveč zahtevna, za nedoločen čas … ni slabo, ne?

In tako je dokaj udobno preteklo še nekaj let. Nisem bila prav zadovoljna v službi, prav nesrečna pa tudi ne.

V obdobju okoli leta 2018 pa sta se zgodili 2 pomembni reči.

Prva je bila ta, da se mi je zjasnilo, kaj bi rada delala in šla sem na usposabljanje za poporodno doulo (sicer sem po izobrazbi psihologinja z MSc iz klinične psihologije).

Med usposabljanjem pa sem izvedela tudi 2 strašljivi novici – ena od njiju, da imam kožnega raka. Prerešetalo me je! Doma mož in malček, jaz v zgodnjih 30 tih.

Nee! Jaz želim živeti!

En dan med službo sem imela trenutek navdiha, naj dam dlani na maternico, zadiham in vprašam za nasvet.

»Kaj naj naredim?« sem v mislih tiho vprašala.
Jasen in trezen odgovor je bil. Prepoznala sem resnico v njem.
Rekla je: »Pusti službo in pusti doktorat.«

Jaz in moj um pa nazaj: »Uf, ne, to je zelo nepraktično.« Jaz vendar vse pridno dokončam. Tudi tale doktorat lahko stisnem! In služba – res udobna, vsak bi je bil vesel!

Ampak sem vedela … to je potrebno, da preživim.

(Spoiler alert – še sem živa, soncu se bolj skrivam, z dermatologinjo za znamenja pa sva skoraj na “ti”.)

Napovedala sem odpoved in se začela izdatno izobraževati o spletnem podjetništvu (btw, to je bilo še pred epidemijo covida in tečaji in članstva niso rasli na vsakem koraku).

Vložila sem kup denarja vase in v izobraževanje, si postavila spletno stran, brezplačnik, začela graditi mailing listo in socialna omrežja in tako začela ustvarjati Novorojeno.

To so bili moji prvi koraki. Res sem se počutila, da delam stvari smiselno.

Še malo pred tem sta se mi besedi marketing in prodaja zdeli umazani :D A imela sem podporo 2 mentoric – za podjetništvo in glede poporodnega dela.

Brez tega po mojem ne bi šlo.

Področje poporodnega dela v Sloveniji je bilo v povojih in prvih strank kar ni in ni bilo. Le sem pa tja je kdo vedel, kaj je poporodna doula. Ampak jaz sem verjela.

Imela sem voljo po preživetju, voljo po življenju, že(l)jo po več svobode in željo pomagati (bodočim) mamam.

Poleg tega sem nekaj financ prejemala še od dveh predavateljskih honorarnih del, brez moža in njegove podpore pa tudi nikakor ne bi šlo.

Zato tudi ne bi rekla, da je lahkotno. Vsaj meni ni. Je pa osvobajajoče, zelo ustvarjalno in polno priložnosti za osebno rast.

Še vedno hodim po poti. Z vsemi vzponi in padci. Včasih sem optimistična in včasih se sprašujem, ali bi mi bilo v redni službi vendarle lažje.

Takrat mi pomaga povezovanje z drugimi, podobno mislečimi in iskrenimi podjetnicami in zavedanje, da imam bolj kot svoje dvome in nesigurnosti rada svoje stranke.

Asjino darilo
PDF KNJIŽICA + AVDIO VERZIJA

Prostor zase: vodič za zdrave meje v delu in odnosih

PRENESI DARILO

Asja je psihologinja, poporodna doula in mama, ki ustvarja Novorojeno. Pomaga nosečnicam in novorojenim mamam, da se dobro pripravijo in znajdejo v prvih tednih z novorojenčkom, saj je rojstvo v mamo ena največjih transformacij v življenju ženske.

Ženskam pomaga z informacijami, tečaji, telesnimi tehnikami, obiski na domu po porodu, psihološkim svetovanjem, predelavo porodne izkušnje, podpornimi skupinami.

Nana Milčinski

Ta “baba” je bolj jaz kot kadarkoli.



Nikoli nisem bila zaposlena. Od nekdaj sem bila “na svojem”. Sem pa po tridesetih letih šla iz “svojega” na “še bolj svoje”.

Iz režiserke in pevke sem se spremenila v mentorico za celostno zdravje.

Čirule-čarule! In skočila na glavo v biznis.

Verjetno se to ne bi zgodilo, če ne bi bilo korone in se kulturno življenje ne bi ustavilo.

To je bil zame podarjeni čas, da se vprašam, kaj me sploh še zanima.

In ta čas je sovpadel tudi s tem, da sem se morala postaviti na noge, ker mi je kondicija zaradi materinske neprespanosti totalno padla.

Bila sem brez energije, razdražljiva in počutila sem se “debelo”.

Mislila sem, da sem se postarala in da je to-to. Konec lajfa, konec veselja.

Skrb za telo me je od nekdaj zanimala.

Mislila sem, da o tem vem dovolj in da se bom že sestavila.

No, pa se nisem. Kljub vadbam, tečajem …

Potem pa sem odkrila metodo, s katero sem nase pogledala bolj nežno in celostno – in z lahkoto napredovala.

Prijateljice so me začele spraševati, kaj počnem, da tako žarim.

In res sem imela več energije kot pri dvajsetih (pa še bolj normalno glavo – hvala bogu!).

Naredila sem par predavanj zanje. In ta nasmeh vsake posebej, ponos in hvaležnost, ko je katera spremenila svoje življenje na bolje, to mi je pomenilo več kot aplavzi v šov-biznisu.

Zato sem šla naprej.

Pa sem imela kaj pojma o biznisu-biznisu? Ne! Okrogla nula …

Ampak tega me ni bilo tako strah.

Bolj sem se ukvarjala s tem, kako bodo to sprejeli drugi – in ali me bo sploh kdo jemal resno. In sprejeli so na vse možne načine.

Bilo je od zgražanja za hrbtom, zanimanja, ignorance …, do zaskrbljenosti, da se "ena baba predstavlja, da je jaz" in pošilja maile o malih korakih za več energije.

(Takrat se nisem mogla odločit, ali mi je to smešno ali ne – zdaj mi je za crknit smešno.)

Ampak nikomur nič ne zamerim, ker tudi sama nisem zlahka sprejela svoje nove identitete.

Trajalo je tri leta, da sem začutila, da imam "pravico" delati to, kar delam.

Ker, hej – deluje.

In dokler žarim jaz in žarijo ženske okrog mene, bom očitno kar ostala "ena baba, ki se predstavlja, da sem jaz" – bolj jaz, kot kadarkoli.

In bom še naprej vodila programe za celostno zdravje … ter pošiljala maile na to temo.

Čirule-čarule - to ni spam! ;)

Nanino darilo

MINI PRAKSA ZA VEČ ENERGIJE IN JASNE MISLI, SKOZI CEL DAN

Dvigni svojo energijo

PRENESI DARILO

Nana Milčinski je mentorica za celostno zdravje in življenje. Ženskam pomaga do več energije, notranjega miru in vitalnega telesa - brez diet in napornih vadb. Nauči te, kako z malimi, preprostimi koraki doseči trajne rezultate, na sedmih stebrih zdravja: prehrani, gibanju, spanju, notranjem miru, odnosih, stiku z naravo in življenjskem smislu.

Pri tem te nežno podpira, tudi takrat, ko na tvojo pot stopijo odpori, stara prepričanja in vzorci ali padec motivacije.

Maruša Jovanović

Ko (si) premisliš, kako naj izgleda tvoje življenje



Tistega zimskega dne, ko sem ponovno hitela iz službe, preden se šola zapre, se mi je posvetilo: lahko najamem varuško, ki bo hodila po punci v šolo in vrtec.

Vsake par mesecev, ko bom po cel teden na službeni poti v tujini, pa lahko vskoči tudi, če dekleti ne bosta mogli v šolo oz. vrtec.

In tako razbremeni še mojega partnerja, na katerega pade celotno breme z vsakim mojim odhodom na službeno pot.

Našla sem študentko. Veselila sem se, da jo naslednji dan spoznam.
Potem pa večer pred srečanjem dobim sporočilo: »Premislila sem si!«

Uf! Kaj če (si) moram premisliti tudi sama?! A je res smisel, da hodim v službo in potem nekdo drug z mojimi otroki preživlja čas?

Ampak … imam super službo. Zadela sem jackpot, saj delam točno to, kar me veseli: kreiram spletna izobraževanja.

Take službe ne dobiš »kar tako«.

Ampak … a ne bi to lahko počela tudi na samostojni poti?

In pomagala več ljudem? V več različnih branžah? In to v Sloveniji (delala sem namreč pretežno globalno)!

Tako bi imela čas za vse tiste stvari, ki sem jih na eni od službenih poti napisala na listek hotelskega blokca:

delam 6 ur na dan, imam čas zase, skuham kosilo v miru, nimam voženj po snegu, letov sredi noči … in sem lahko z otroki.

Ampak … ja, nešteto ampakov. Kaj če ne bom zaslužila dovolj? Kaj če bom samo še več delala?

A na drugi strani tisti pozitivni škratek:

»Pa saj se znajdeš v življenju. Saj imaš znanje. Če česa ne boš znala, pa se boš naučila. Če boš imela dovolj močno voljo in dober namen, ti bo uspelo.«

In sem se nekega decembrskega dne (leto kasneje, ponovno na poslovni poti), odločila.

Grem na svoje … pa naj stane, kar hoče.

Priznam, najtežji del so bile finance. Kar tako »čez noč« odsekati eno plačo, ob dejstvu, da imam stanovanjski kredit, ki sem ga komaj dobro začela odplačevati.

In potem zaslužiti poleg plače še za prispevke …

Pa sem stopila v podjetn(išk)e čevlje in se začela spraševati: kako lahko štartam s čim manjšimi stroški?

Kako lahko finančno podprem čas, ko še ne bo dohodkov? Kje v življenju imam priložnosti, ko lahko zmanjšam stroške, če mi »ne znese«?

Poiskala sem v sebi moč in dobre plati, ki mi lahko pomagajo uresničiti to odločitev. Hkrati pa za vse ugovore skušala najti rešitev.

Danes, 8 let kasneje, ne bom rekla, da je šlo vse gladko.

A če je uresničitev mojih sanj tista skromna želja na hotelskem listku (živeti svoje poslanstvo, 6-urni delovnik, delo od doma …), potem lahko rečem: svoje sanje sem uresničila!

Včasih si moramo samo dovoliti premisliti (se) in razmišljati podjetn(išk)o, še preden gremo na svoje.

Marušino darilo
SPLETNI TEČAJ

Spletno prodajaj znanje spretno

PRENESI DARILO

Marija Maruša Jovanović – Maruša, na kratko, je solo podjetnica, ki deluje na področju spletnega izobraževanja in online biznisa.

Podjetnikom in podjetjem pomaga pri kreiranju spletnih tečajev. Suportira pa tudi solo podjetnike, da bolje izkoristijo spletne marketinške in izobraževalne rešitve za svoj posel.

Sabina Gosenca

Ko ustvarjaš s srcem, nastajajo najlepše zgodbe



Moja podjetniška pot se je začela dolgo pred prvim s.p.-jem ali izdanim računom.

Začela se je, ko sem kot študentka sociologije začela pisati članke za lokalni časopis in poslala prijavo na avdicijo na lokalni televiziji.

Tam sem se potem vrsto let kot voditeljica in urednica športne oddaje učila tempa, iskala prave besede in spoznavala, kako pomembno je komunicirati jasno, naravno in s srcem.

Mediji te hitro naučijo samostojnosti – da zgodbo najdeš sam, jo poveš in zanjo prevzameš odgovornost. Da se znajdeš na terenu in v studiu, raziskuješ, preverjaš in si nenehno med ljudmi.

Več let sem delala kot samostojna novinarka. Ni isto kot imeti s.p., pa vendar zelo podobno: različni projekti, različne ekipe, ogromno samodiscipline in tudi tiste manj prijetne plati – od »multitaskinga«, ki te izmuči, do plačilne nediscipline in davčnih pritiskov.

Ko danes pogledam nazaj, vidim, da je bilo podjetništvo zame naravna pot. Ne odločitev, ne skok, temveč tok, ki me je nosil naprej.

Vmes sem bila nekajkrat tudi redno zaposlena - za poln delovnik in za nedoločen čas. Na področjih, ki so mi blizu (odnosi z javnostmi, marketing).

Marsikdo od mojih bližnjih si je takrat oddahnil – predvsem, zaradi finančne stabilnosti in socialne varnosti.

Ampak sama sem vedno prej ali slej začela hrepeneti po svobodi, ki ti jo lahko da le podjetništvo.

Dve porodniški, ki sta se zgodili v času redne zaposlitve, sta me naučili, da se ženska lahko znova postavi, tudi ko jo življenje vleče v različne smeri.

In dati odpoved je bilo v več primerih pri meni nekaj, kar je pomenilo, da sem s sebe odvrgla en velik del bremena.

Zdaj, ko se ozrem na svojo več kot 25-letno karierno pot, vidim, da sem se vedno vračala tja, kjer sem doma – v svet ustvarjanja in izražanja.

Kjer pišem, govorim in ljudi vodim skozi proces, kako nastopati sproščeno, kako v javnost dati sporočilo, ki navduši, in kako poiskati najboljšo verzijo sebe, tudi ko trema potrka na vrata. To je moj zakaj.

Podjetništvo mi daje ustvarjalno in življenjsko svobodo.

Lahko sem prisotna mama dvema čudovitima deklicama.

Trenutki, ko predavam, delim svoje znanje in izkušnje, me napolnijo, neprecenljiv pa je občutek, da si lahko vzamem čas zase, ko to želim ali potrebujem.

Verjamem, da ko ustvarjaš s srcem, nastajajo najlepše zgodbe.

Moja je nekaj posebnega in ponosna sem nanjo.

In še zdaleč se ne zaključuje – pravzaprav se šele lepo poglablja.

Seveda na moji podjetniški poti ni šlo brez strahov: ali bo projektov dovolj, ali bom kot mama podjetnica zmogla vse uskladiti, ali sem dovolj dobra?!

Uff, perfekcionizem me je nekoč pripeljal blizu izgorelosti! A vedno se je našla priložnost, dogodek ali človek, ki mi je pokazal, da sem na pravi poti.

In za to sem res hvaležna.

Sabinino darilo
BREZPLAČNI PRIROČNIK

7 napak, ki uničijo učinek tvojega sporočila

PRENESI DARILO

Sabina Gosenca je komunikacijska strokovnjakinja z več kot 25-letnimi izkušnjami iz medijev, javnega nastopanja in vodenja prireditev. V okviru projekta Komunikacijski kompas podjetnicam in podjetnikom pomaga, da sebe in svoje delo predstavijo jasno, zanimivo, bolj sproščeno in na način, ki navduši občinstv**o.**

Njena izobraževanja so praktična, razumljiva in polna uporabnih primerov, dogodkom pa s svojo energijo in srčnostjo kot voditeljica ali moderatorka doda poseben čar.

Brina Selan

Zgodilo se je, ko sem začela verjeti.



Velike odločitve drugih pogosto vidimo kot trenutke poguma. Kot da se je nekaj zgodilo čez noč.

A v resnici se začne najprej kot ideja, ki ti ne pusti spati, kot koraki, ki jih delaš potiho, in kot proces, ki postane viden šele, ko je dovolj zrel, da ga drugi opazijo.

Moja zgodba se je začela v lepem kaosu marketinga in dogodkov. V delu, ki me je polnilo in v katerem sem (bila) dobra.

Vodila sem ekipe, postavljala prizorišča, pilila detajle in živela v ritmu rokov. Včasih sem ob treh zjutraj stala na prizorišču in si govorila: »To je normalno za naš biznis.«

Ampak moje telo je že takrat vedelo, da temu ni tako. Samo jaz ga še nisem znala poslušati.

Joga je prišla potiho. Zaradi hrbtenice.

Ideja o učiteljskem tečaju se je pojavila praktično čez noč. Če bi me dve leti prej kdo vprašal, ali bom kdaj učila jogo, bi mu rekla, da je joga za čudne, neprizemljene ljudi.

A življenje je imelo očitno druge načrte z mano, kot jaz z njim ☺

Na začetku sem učila, ker mi je bilo lepo. Ne zato, ker bi verjela, da lahko od tega živim.

Najprej zastonj, potem plačana na uro za nekoga drugega. Brez velikih ambicij. Samo z občutkom, da sem tam bolj jaz kot kjerkoli drugje.

Potem je prišel prvi preobrat. Oseba, ki me je najemala, je prekinila sodelovanje, ponudila pa mi je, da lahko najamem prostor.

Ljudje so ostali, spremenilo se je le to, komu so plačevali vadbo.

Zame pa je to pomenilo prvi resen preskok in prvič, zelo potiho, sem začela sanjati o drugačnem, bolj svobodnem, življenju.

Drugi preobrat je prišel hitro. Prostor se ne bo več oddajal.

Ideja o lastnem studiu, ki sem jo prej odrivala kot preveliko, predrago in prezapleteno, je nenadoma postala možnost. Še posebej, ker aerial joga ne more biti v “kar vsakem” prostoru.

Priznam, bala sem se. A hkrati me je nekaj v meni šepetalo: »Brina, mogoče pa lahko.«

V istem času sem se selila na Goriško. Hitro sem ugotovila, da dnevna vožnja v Ljubljano ni izvedljiva, delodajalec pa ni imel posluha za delo na daljavo.

Mesec borb med telesom, ki je kričalo “ne” in glavo, ki se je bala za denar, se je končal z enim stavkom mojega partnerja:

»Tudi če ne zaslužiš niti enega evra, bova preživela. Jaz verjamem vate.«

To ni bil romantičen prizor. To je bil temelj. Dovoljenje, ki si ga sama nisem znala dati.

Ko sem dala odpoved, je bil trenutek tih, skoraj neopazen, a v meni se je premaknilo vse. Tisti klik, ko uskladiš zunanji svet z notranjo resnico.

Danes gradim svoje delo počasi, zavestno in po svoje.

Studio, izobraževanja, poslovna svetovanja in projekti, ki jih res čutim, mi prinašajo finančno stabilnost in svobodo, ki sem si jo želela.

Včasih res potrebujemo nekoga, ki verjame v nas prej, kot verjamemo same vase.

A danes vem: kamorkoli me bo poslovna pot odpeljala, bom vedno znala stati na svojih nogah.

Brinino darilo
BREZPLAČEN PRIROČNIK

Zate, ki preveč sediš: 4 vaje za hvaležno hrbtenico

PRENESI DARILO

Brina je oseba, ki najraje obrača ljudi na glavo. Ne le v zraku, temveč tudi v načinu, kako gledajo nase, na svoje delo in na možnosti, ki jih imajo. Certificirana učiteljica hatha in Unnata aerial joge ter soustanoviteljica studia Equilibri z več kot 17-letnimi izkušnjami v marketingu.

Pod blagovno znamko Brinarnia vodi ure joge, delavnice, oddihe in učiteljske tečaje ter podpira podjetnice in ustvarjalke pri gradnji avtentičnega in zavestnega podjetništva.

Petra Knez Bahor

Moj ritem, moje življenje



Jutra so se začela sredi noči – potiho, da ne zbudim otroka, s poljubčkom na čelo in tihim upanjem, da bo dan minil hitro.

Potem avtocesta. Vedno ista. Kras–Ljubljana, sem in tja, kot metronom, ki narekuje tempo mojega življenja.

Ob 7.30 sem že sedela v pisarni in vodila ekipe od 50 do 100 ljudi.

Navzven urejeno, strokovno, profesionalno. Znotraj pa občutek, da se oddaljujem od same sebe.

Vsak dan se je končal enako: dirka do vrtca in vedno isti prizor – prazna igralnica, vzgojiteljica, ki čaka, in moj otrok, ki je med zadnjimi.

Takrat me je prvič zares stisnilo. Prvič sem izrekla vprašanje, ki sem ga predolgo skrivala:

Zakaj tako živim? Zakaj sem zadnja pri svojem otroku? Kam bežim?

Moje prvo študentsko delo v klicnem centru me je zaznamovalo. Tam sem začutila poslanstvo – da razumem to industrijo, da jo diham.

Dolgo sem nosila v sebi idejo o prvi slovenski knjigi o kontaktnih centrih in telefonski prodaji.

Leta 2017 je dozorela, izšla, zaživela. Začela so prihajati vabila, projekti, sodelovanja.

In jaz sem začela živela dvojno življenje: redna služba čez dan, popoldne in zvečer predavanja, delavnice, svetovanja.

Uživala sem, a obenem tonila v slabi vesti. Časa za družino je bilo vse manj, za mene pa skoraj nič.

Potem se zgodi dogodek, ki mi obrne življenje na glavo. Pretres. Streznitev.

Ostala sem sama s sabo in ugotovila, da tako naprej ne gre.

Po bolniški sem prvič zares prisluhnila sebi – ne vlogam, ne zahtevam drugih, ampak sebi.

Leto 2020 in COVID-19 sta prinesla kaos, a meni tudi nepričakovano moč.

Drugič sem postala mama. Takrat sem začutila, da je čas za odločitev, ki je dolgo čakala na svoj trenutek: po porodniški grem na svoje.

Moj prvi »zakaj« je bil jasen – jaz in moja družina si zaslužimo mene prisotno in pri močeh.

Moj drugi »zakaj« pa je rasel ob delu z ekipami izven redne službe: tam sem bila cenjena, učinkovita, dosegala sem rezultate. tam sem cvetela.

Prvi koraki so bili polni strahu in tihega poguma: urejanje prostora za delo, dodatna izobraževanja in trije moji temeljni stebri:

- poslušanje lastnih občutkov,
- delovanje iz radovednosti ter
- zavedanje svoje vrednosti in strokovnosti.

Danes živim drugače.

Počasi se osvobajam korporativnih vzorcev, rastem, ustvarjam in sem z ljudmi, ki me izberejo, ker si tega želijo.

In moj nasvet? Če vidiš sebe na svojem, če čutiš ta klic – pojdi.

V najtežjih trenutkih najbolj verjemi vase.

Petrino darilo
BREZPLAČNA E-KNJIGA

Katerih 7 točk prodajnega pogovora postavi vaš brand v srce vaših strank?

PRENESI DARILO
(V sporočilo napiši: e-knjiga)

Petra Knez Bahor je strokovnjakinja za strateško telefonsko komunikacijo in delovanje kontaktnih centrov, z več kot dvajsetletnimi izkušnjami vodenja velikih prodajnih ekip in optimizacije procesov. Je avtorica prve slovenske knjige o kontaktnih centrih ter cenjena mentorica, predavateljica in svetovalka.

Podjetjem pomaga graditi visoko učinkovite klicne strategije, dvigovati kakovost pogovorov ter razvijati ljudi, ki so srce vsakega kontaktnega centra.

Irena Kahne

Pot do sebe je bila moj začetek



Če pogledam nazaj, je bilo moje življenje pred podjetništvom precej drugačno od tega, kar živim danes. Leta sem preživela na ladji, v majhnem svetu, polnem ljudi, odgovornosti in nekih pričakovanj.

Tam sem napredovala, bila dobra v svojem delu, ampak nekje vmes sem se začela izgubljati.

Veliko sem delovala tako, kot “bi morala”, malo pa sem zares poslušala samo sebe.

Domov sem se vrnila po desetih letih in občutek sem imela, da se je medtem vse spremenilo, tudi jaz.

Takrat sem začela prvič resno razmišljati, kdo sploh sem brez vseh teh vlog in mask. Iskreno? Najbolj me je bilo strah, da bi v tem procesu izgubila svojo avtentičnost. Da bi izgubila tisto resnično sebe, brez filtrov in olepševanja.

Ta strah me spremlja še danes, ampak me je ravno on najbolj premaknil.

Potem pa je prišel še tisti težji del, bolezen. Diagnoza raka.

To je trenutek, ko se ti življenje postavi na glavo.

Takrat sem se ustavila. Začela sem se iskreno spraševati, kako sploh živim in kaj si želim.

In ravno tam sem začutila, da je v ranljivosti, v tem, da si priznam, kako se zares počutim, ogromno moči.

Že prej sem se ukvarjala s hipnozo, na ladji sem prvič odprla knjigo o tem in me je popolnoma potegnilo.

Učila sem se, raziskovala, šla na izobraževanja po svetu.

In nekje vmes je v meni zrasla tiha, a jasna želja: da vse to, kar sem se naučila in kar je meni pomagalo preživeti najtežja obdobja, prenesem tudi v Slovenijo.

Ampak iti na svoje, to ni bilo lahko. Dvomila sem vase, spraševala sem se, ali sploh znam dovolj, ali bom lahko preživela, ali me bo kdo sploh jemal resno.

Nisem imela vedno podpore, sem pa imela tisti notranji občutek, ki ni utihnil:

“Probaj. Samo začni.”

In sem začela. Po malih korakih. Prve stranke. Prve meditacije. Prva izobraževanja, ki sem jih vodila.

In potem dan, ko sem odprla Mindology Institute.

Tega dneva ne bom pozabila, saj me je spremljal občutek, kot da končno stopam na pot, ki je res moja.

Danes vem, da je bila odločitev za podjetništvo ena najboljših v mojem življenju.

Ne zato, ker je bila lahka.

Ravno nasprotno, velikokrat ni. Ampak mi daje svobodo, smisel, občutek, da delam nekaj pomembnega. Da puščam sled.

In če danes nekdo razmišlja o tem, da bi šel na svoje bi rekla samo to: strah ne pomeni, da ne zmoreš.

Pomeni samo, da stopaš na neznano. In tam se največ naučiš o sebi.

Če te nekaj kliče, mu daj priložnost. Mogoče te vodi točno tja, kjer moraš biti. ❤️

Irenino darilo
KODA ZA 100% POPUST

SPREMEMBA100

PRENESI DARILO

Irena Kahne, hipnoterapevtka, predavateljica in ustanoviteljica Mindology Instituta. Po desetletju življenja na ladji, osebnih preobratih in tudi soočenju z rakom se je posvetila razumevanju uma in moči podzavesti.

Danes uči, vodi in podporno spremlja ljudi na njihovih notranjih premikih. Verjame v ranljivost, avtentičnost in to, da lahko vsak najde pot do sebe, če mu nekdo drži varen prostor.

Neja Gril

Ko srce vodi, glava sledi



Čeprav nisem imela klasične kariere, se je moja podjetniška pot začela že med študijem na ekonomski fakulteti.

Takrat sem delala na recepciji fitnesa in že tam sem začutila tisto tiho utesnjenost, da me sistem dela od osmih do štirih preprosto ne kliče.

Nekaj v meni si je želelo več svobode – da lahko sama razporejam svoj čas in ustvarjam nekaj, kar ima moj podpis.

Ko danes pogledam nazaj, se mi zdi, kot da so se mi priložnosti kar same ponujale. Ampak zdaj vem, da sem jih v resnici ustvarila sama – s tem, da sem bila vedno radovedna in odprta.

Prvi korak se je zgodil čisto spontano: priložnost se je pojavila, jaz pa sem jo pograbila.

Začela sem s spletno trgovino, ki je bila sprva del večje zgodbe, jaz pa sem vse skupaj gradila korak za korakom.

Ko je začelo "štekati", sem vedela, da je čas, da odprem svoje podjetje.

Če bi se takrat zavedala, kaj vse podjetništvo prinese s seboj, bi verjetno malo počakala.

A sem iskreno hvaležna tisti mladostni naivnosti, ki me je potisnila naprej, še preden sem imela čas dvomiti.

Imela sem ogromno podporo – partnerja, ki je vedno stal ob meni in družino, ki mi je pomagala, ko je bilo težko.

To mi je dalo zagon, da sem verjela vase, tudi takrat, ko sama še nisem imela vseh odgovorov.

Moj "zakaj" se je skozi leta spreminjal. Danes vem, da je srčika mojega dela v tem, da zaposlenim posameznikom pomagam poenostaviti pripravo obrokov – da prihranijo čas, denar in stres.

Če mi ob tem moje delo omogoča fleksibilnost in svobodo, je to le še lep bonus.

Začela sem s spletno trgovino z izdelki za zdrave zajtrke in kokosovimi skodelicami – marsikdo se jih še spomni.

A hitro sem začutila, da me tak model omejuje.

Neskončni majhni opravki so me izčrpavali, telo pa mi je začelo pošiljati jasne signale.

Takrat sem se odločila za preobrat – zaprla trgovino in se posvetila ustvarjanju vsebin ter izdaji svoje prve knjige Kuhajmo okusno.

Takrat sem dojela, da poslušati intuicijo nikoli ni napačno.

Danes mi podjetništvo pomeni svobodo – ne tisto klišejsko, ampak svobodo, da si lahko sredi tedna vzamem prosto, če to potrebujem.

Da lahko ustvarjam kjerkoli – tudi, če v Sloveniji ravno zebe.

Pot do tja ni bila lahka, zahtevala je veliko dela na sebi in svojem miselnem okviru.

Če bi nekomu, ki se danes podaja na svojo pot, dala en nasvet, bi bil to ta: samo začni. Ne čakaj popolnosti, ker je ne bo.

Začni in potem izboljšuj – stvari, procese, sebe. Prav to je čar podjetništva.

Nejino darilo
BREZPLAČNA E-KNJIGA

Brezplačen tedenski jedilnik za lahkoten teden

PRENESI DARILO

Neja Gril je ustvarjalka kulinaričnih vsebin, avtorica knjige Kuhajmo okusno in zbirke osmih meal prep e-knjig. S svojim delom želi zaposlenim posameznikom približati pripravo obrokov, jo poenostaviti in vnesti več lahkotnosti v kuhanje.

Verjame, da dobra organizacija v kuhinji pomeni več miru v vsakdanu, in da je zdravje vedno na prvem mestu – tako na krožniku kot v mislih.

Marjana Korotaj

Ko ti služba neha služiti



Odkar pomnim sem hrepenela po svobodi. Moja duša je pač ena izmed tistih, ki si želi svobode, ne želi si biti ujeta v okvirjih, strukturah in še manj v javnem sistemu.

In ravno v njem sem vztrajala več kot trideset let, ker druge izbire skorajda nisem poznala.

V času moje mladosti, se je namreč točno vedelo, kakšno življenje si bomo ustvarili, ker je bilo tako prav in družbeno sprejemljivo.

Veljalo je pravilo, da se je varne službe »potrebno držati », ker je to edino, kar ti lahko zagotovi stabilnost in finančno varnost.

Tako sem vztrajala v moji službi kar 30 let, ob tem pa tiho sanjala o svobodi, ki bi mi jo prinesla samostojna pot.

Moja služba je bila zelo naporna, saj sem se vozila na delo več kot eno uro, v tujino, kjer sem delala z mladostniki s posebnimi potrebami.

Poleg dela samega, so se v službi tudi vedno bolj krhali odnosi med sodelavci, vedno več je bilo dodatnih zadolžitev, predvsem pa premalo kadra. Tudi pot sem in tja je bila vedno bolj naporna.

Ker sem ob službi postavljala še svoj posel, za katerega sem upala, da bo nekoč postal moja edina služba, je bilo vse skupaj še dosti bolj naporno.

Ves čas sem se poigravala z mislijo, da grem na svoje.

Toda vedno sem imela občutek, da še ni dovolj varno, sploh glede finančne stabilnosti.

Redna plača je bilo tisto neko zagotovilo varnosti, katerega sem se dolgo oklepala. Vsa ta leta sem bila namreč mama samohranilka z dvema študentkama, brez backupa, če bi šlo kaj narobe.

Kljub temu se nisem odpovedala svojemu cilju in sanjala še večje sanje.

Bolj ko se je moj posel večal, bolj se je večal odpor do službe. V njej nisem več čutila zadovoljstva, občutek, da tukaj nimam več kaj dati, je bil vedno večji.

Pika na i je bila sprememba vodstva in odpovedi drugih sodelavcev, kar je za nas, ki smo ostali pomenilo še več nadomeščanja, ker novega kadra ni bilo.

Vedno več nadur, nenačrtovane spremembe urnika, tedenski klici, če lahko vskočim, so popolnoma zamajali moj urnik v poslu.

Tako sem bila postavljena pred odločitev ali ostanem v službi in dovolim, da se mi ruši to, kar sem leta ustvarjala ali grem na svoje.

V tistem trenutku sem prvič začutila mirnost in notranje vedenje, da je pravi čas in niti za trenutek nisem podvomila v svojo odločitev.

Vsakomur, ki se odloča o tem ali ostati v službi ali iti na svoje, bi položila na srce, da naj ne preneha sanjati.

Ko je pravi trenutek za to odločitev, enostavno veš, da je to to.

To čutiš kot notranjo pomirjenost in vedenje, da je odločitev prava.

Marjanino darilo
MINI TEČAJ

Odkrij kaj si želiš

PRENESI DARILO

Marjanino poslanstvo je, da ti pomaga odkriti tvoje. Njena vizija je, da čim več ljudi živi svoje resnično poslanstvo in da z njim uglasi vse kar počne v življenju in poslu. Je vizionarka, ki obožuje zvezde, napredna znanja in je mojstrica akaških zapisov.

Vodi certificiran program Šolo Akaških zapisov in Quantum light medicine. Vodi tudi skupinski mentorski program za vizionarske podjetnike Zlati tempelj, kjer združuje akaške zapise, napredna znanja in poslovnost po meri duše.

Tamara Nanaja Trani

Iz manj kot ničesar sem zgradila vse



Če bi mi v mojih zgodnjih dvajsetih kdo rekel, da bom kdaj mikro-podjetnica, bi se mu krohotala v obraz in ga vprašala po zdravju.

Če bi mi kdo to rekel v poznih dvajsetih, pa bi pogledala z upanjem v očeh, a s toliko dvoma in strahu, da bi ju sogovorec čutil v globino svojih kosti.

Sedaj sem na križišču štiridesetih, moj poslovni otrok pa je že predlani postal najstnik.

Medtem, ko je veliko sošolcev v gimnaziji vedelo zakaj se vpisujejo na izbrani študij, sem bila jaz obupana.

Približno sem vedela, kaj želim delati in kako spreminjati svet, a moj idealni poklic sploh ni obstajal. Nikjer v Sloveniji, niti v širši regiji.

Tudi podpore družine nisem imela, denarja pa še manj.

Želela sem delati z mladimi, z družinami, na način, ki je daleč od vseh smernic in pravil Sistema.

Prav tako sem že od malega vedela, da imam talent za odnose z javnostmi, komunikacijo in prodajo.

Nenazadnje sem svoj prvi dogodek za več sto obiskovalcev organizirala že v sedmem razredu osnovne šole.

Kako vse kar znam in vse, česar si želim združiti v eno samo službo?

Zdelo se je nemogoče. Sredi dvajsetih sem obupala, se prepustila globoki neproduktivni žalosti in kasneje sprejela dejstvo, da se bom pač ukvarjala samo s tržnim komuniciranjem, ker je to lažje in to svet dejansko potrebuje.

Nekaj časa sem delala za podjetja in nevladne organizacije in vedno znova razočarano ugotavljala, da ta v svoje PR strategije ne vključujejo socialnih omrežij, ker je bilo to takrat nekaj novega in jih še niso razumeli.

Prepoznala sem priložnost in se naivno podala na samostojno pot.

Naredila sem vse začetniške napake, od prenizko postavljenih cen, do premajhne spretnosti v prodaji pa vse do pretirane uslužnosti in preveč gratis storitev.

Napredovala sem, a z veliko bolečimi ovirami po poti in zelo počasi.

Ko sem mislila, da mi končno uspeva, ko mi je na pot prišlo večje podjetje, ki je končno razumelo in si z mano celo delilo vizijo o prepletanju vključujoče pedagogike in komunikacijskih storitev ...

Me je poslovni partner grdo ogoljufal, mi ostal dolžan veliko denarja, predvsem pa je mojo samopodobo in vero vase z nekaj udarci razbil na tisoče mikro koščkov.

Nisem hotela ostati razbita.

Ob podpori fanta (danes je moj mož), sem razbite koščke sebe začela sestavljati ... in jim dodajati nove.

Z vedno več koščki, katere sem dodajala, so se večale moja samozavest, moja moč, moja vizija, moja trma in moja vera v to, da zmorem.

Danes sem edina certificirana izobraževalna svetovalka v Sloveniji, specializirana za karierno in komunikacijsko podporo mladim, ki odhajajo na redni študij v tujino, hkrati pa skrbim za odnose z javnostmi in prodajno komunikacijo nekaj krasnih projektov s področja (neformalnega) izobraževanja.

Tamarino darilo
BREZPLAČNA BROŠURA

Gratis brošura o študiju v tujini

PRENESI DARILO

Tamara Nanaja Trani je v debelo desetletje dolgi mikro podjetniški karieri polni vzponov in padcev, morala temeljito spremeniti svoj način način dela in funkcioniranja, da lahko danes uspešno slalomira med komunikacijsko in pedagoško dejavnostjo. Vodi pisarno IntegralEdu Slovenija, kjer mladim svetuje pri izbiri in pomaga pri vpisu na študij v tujini ter jih mentorira na področju komunikacijskih veščin.

Manjšim podjetjem pomaga pri prodajni komunikaciji, vodi FB skupino SPjevci in organizira Novoletne tržnice mikro podjetnikov po Sloveniji.

Petra Žagar

Sita sem svoje službe



Moja podjetniška zgodba se je začela februarja 2015, ko sem bila na drugi porodniški in s slušalkami v ušesih "vozičkala" po Portorožu.

Poslušala sem virtualni summit Bodi sprememba, ki ga je zasnovala dr. Špelca Morojna.

Navdušila sem se nad zgodbami številnih uspešnih podjetnikov.

Takrat sem si obljubila, da bom nekoč tudi sama stala med njimi – in leta 2017 se je to res zgodilo.

Glavni razlog ali krivec, da sem stopila na samostojno podjetniško pot, pa je bilo rojstvo navihane hčerke, ki se zbujala tudi več kot 20 x na noč in prispevala k temu, da je moje življenje počasi postajalo obup(a)no.

Takrat sem sprejela odločitev, da dam odpoved. Bila sem namreč terenski komercialist in zastopala eno vodilnih podjetij priznanih blagovnih znamk.

Svoje delo sem naravnost oboževala in ga opravljala z veliko predanostjo in strastjo, čeprav je bilo zelo stresno in naporno, a takrat sem se začela spraševati ali bom zmogla tak tempo tudi, ko se vrnem s porodniške.

Nekaj mesecev pred vrnitvijo v službo sem napisala odpoved.

Ni me skrbelo, ker sem imela konkretno količino denarja na varčevalnem računu in v investicijah.
Na srečo sem namreč vedno znala zelo dobro z denarjem.

Po odpovedi sem vse dneve in noči preživljala v duhu izobraževanja na vseh mogočih področjih, od financ, kjer sem svoje znanje zelo nadgradila, do osebne rasti, marketinga, prodaje.

Moja navdušenost, da grem na svoje je rasla iz meseca v mesec in tako je še danes.

V začetku leta 2017 sem stopila na svojo pot in svetu ponudila spletni program I LOVE MY MONEY, ki danes pomaga ljudem od finančne nepismenosti do finančne neodvisnosti.

Obenem izvajam tečaje Prebudite finančnega genija v sebi, ki se jih vsako leto udeleži čez 1000 ljudi.

Takrat se mi sanjalo ni kaj sploh me čaka, a vedela sem le eno - da se ne bom vrnila v službo!

To mi je bila največja motivacija. Na začetku svoje poti kot tudi skozi vsa leta, ko sem doživljala vzpone in padce, ki pa so bili posledica moje miselne naravnanosti.

Danes vem, da je bila to moja najboljša odločitev, ki mi je ponudila svobodo, da delam, kar želim, kjer želim, s komer želim in kadar jaz želim.

Danes pomagam številnim ljudem, ne samo na poti do finančne neodvisnosti in svobode, ampak mnogim tudi na poti uresničevanja svojega poslanstva, da končno začnejo delati in živeti tako kot globoko v sebi vedo, da lahko živijo in si zaslužijo.

Rezultati in uspehi mojih strank pa mi potrjujejo, da sem na pravi poti.

In, če bi lahko nekomu podala nasvet na začetku poslovne poti - nauči se ravnati z denarjem in predvsem delaj na svoji miselni naravnanosti.

Ta te lahko pokoplje ali popelje med zmagovalce.

Petrino darilo
PDF PRIROČNIK

17 skrivnostnih načinov razmišljanja in ravnanja uspešnih ljudi

PRENESI DARILO

Petra Žagar je podjetnica, predavateljica in avtorica spletnega izobraževalnega programa I LOVE MY MONEY. Kot mentorica za finančne in poslovne preboje posameznikom predaja ključna znanja s področja finančne pismenosti ter jih vodi do finančne neodvisnosti.

Njeno poslanstvo je pomagati ljudem doseči notranji mir, več sreče, radosti in manj stresa v vsakdanjem življenju. S svojim delom spreminja odnos do denarja in navdihuje k ustvarjanju svobodnega, srečnega in izpolnjenega življenja.

Nika Močnik

Medicino sem zamenjala za dogodke



Če bi sedeli na kavi in bi me vprašala, zakaj sem šla v podjetništvo, bi ti rekla, da sploh nisem hotela biti podjetnica. Hotela sem organizirati dogodke in podjetnica sem postala po spletu naključij.

Po srednji šoli sem se vpisala na medicino. Nisem imela želje biti zdravnica, vendar me je zelo zanimalo človeško telo. Zelo hitro sem ugotovila, da me bolj kot predavalnice vlečejo prostovoljska društva in mladinski dogodki.

Vedno več časa sem preživela v zakulisju koncertov, predavanj in delavnic, vedno manj pa ob anatomskih atlasih.

Organizacija dogodkov mi je dajala občutek smisla, na medicini pa sem se počutila vedno bolj ujeto.

Leto 2012 je bilo zame prelomno. Po šestih letih in še ne dokončanih treh letnikih študija sem sprejela odločitev, da zaključim študij medicine, hkrati pa sem končala dolgoletno partnerstvo, ostala sem brez študentskega dela in prvič pristala na zavodu za zaposlovanje.

Takrat sem dobila ponudbo nekega podjetja, da bi zanje lahko delala dogodke.

Dodali so, da me ne morejo zaposliti in naj odprem s. p. ter jim izstavljam račune, zame pa bo isto, kot da bi bila zaposlena.

Bila sem mlada in naivna in sem jim verjela. Takrat nisem razmišljala o podjetništvu, saj sem želela le delati to, kar imam rada.

Ko so prišli prvi meseci brez plačila in z dretjem po telefonu, sem prvič zares začutila, kaj pomeni, da nekdo drug drži tvojo prihodnost v rokah.

Bila sem prestrašena in jezna, sram me je bilo, da sem jim nasedla. Bala sem se, ali bom lahko plačala račune in prispevke in kaj si bodo mislili doma.

Najlažje bi bilo zapreti s. p. in poiskati “pravo” službo.

Namesto tega sem si priznala nekaj zelo pomembnega: dogodki so moj svet.

Najraje delam z ljudmi, ki želijo z dogodki nekaj premakniti, in če želim to res početi, moram odgovornost vzeti v svoje roke.

Prijateljica mi je takrat rekla: “Nika, pa ti si Eventnika - Nika, ki ima rada evente.”

In tako sem začela graditi blagovno znamko Eventnika.

Da sem zaslužila dovolj, sem organizirala prve poroke, mreženja in poslovne dogodke, ob tem pa tudi čistila pisarne, delala promocije in pomagala v administraciji.

Šele po nekaj letih so dogodki postali moj glavni vir prihodka in takrat sem začutila, da mi ni treba več delati drugih stvari samo zato, da preživim.

Danes, po 13 letih v podjetništvu, ne razmišljam več o redni službi, saj mi podjetništvo pomeni svobodo.

Sama se odločam, s kom delam, kdaj in kje delam in predvsem kakšne naročnike sprejmem. Pomeni tudi, da sama določam zgornjo mejo svojega zaslužka.

Seveda pa tudi sedaj kdaj pa kdaj pridejo trenutki strahu in dvomov, vendar je razlika danes v tem, da pri celotnem procesu zaupam sebi.

Če razmišljaš o tem, da bi šla na svoje, ti ne bom rekla, da je lahko. Lahko pa rečem, da je bila zame to najboljša možna odločitev.

Šele ko si priznaš, kaj te zares kliče, se začnejo odpirati poti, ki jih prej sploh nisi videla.

Želim ti, da pogumno stopiš na to pot in se pustiš prijetno presenetiti!

Nikino darilo
BREZPLAČNA E-KNJIGA

Dogodki, vredni udeležbe

PRENESI DARILO

Nika Močnik je ustanoviteljica agencije Eventnika in mentorica organizatorkam dogodkov in podjetnicam. V več kot trinajstih letih podjetništva je organizirala več kot 180 dogodkov, pripravila na nastop številne govornike in izobrazila več kot 1900 udeležencev.

Danes vodi program Mojstrica nepozabnih dogodkov, predava in podpira podjetnice, da svoje ideje pretvorijo v dogodke z jasnim namenom, dobro vsebino in izkušnjo, ki se je udeleženci še dolgo spominjajo.

Tinkara Oblak

Vse kar iščeš, že nosiš v sebi



Nikoli si nisem predstavljala, da bom podjetnica, moja zgodba se je začela drugače.

Pri osemnajstih sem bila profesionalna plesalka, prepričana, da bo moje življenje povezano s plesom.

Potem pa sem nekega dne začutila ostro bolečino v desnem kolku, ki sem jo skrivala, ker so se bližali sprejemni izpiti za Plesno akademijo v Amsterdamu.

Diagnoza obrabe kolka je prišla kot šok in čez noč presekal sanje, ki so bile del mene od otroštva.

Ostala sem razočarana in brez ideje, kaj naj naredim s svojim življenjem.

Nato me je življenje po naključju usmerilo v študij politologije in business managementa.

Ta pot me je peljala skozi Madrid in Bejrut do Bruslja, kjer sem dobila izjemno priložnost v globalni korporaciji, zaposlitev, ki jo je marsikdo videl kot idealno.

Vodila sem HR projekte, potovala, imela pomembne sestanke. Takrat sem verjela, da je kariera vse.

A počasi se je začelo nabirati. Nekje globoko sem začela čutiti, da življenje teče mimo mene.

Da veliko delam, a ne ustvarjam nečesa, kar bi imelo resničen pomen.

Da sem ujeta v sistem, ki mi je sicer dal stabilnost, a mi je vzel občutek smisla.

Po šestih letih je moje telo začelo popuščati. Zbolevala sem, izgubila motivacijo, prvič pomislila, da mogoče drsim v depresijo.

Pri osemindvajsetih sem doživela burnout. Telo se ni več pobralo, končala sem v bolnišnici in prestala šest operacij na levi ledvici.

Bila sem prestrašena in nisem razumela, kaj se dogaja. Zdelo se mi je, da bi morala biti zadovoljna in hvaležna, pa nisem bila.

Imela sem občutek, da sem izgubljena, medtem ko vsi drugi živijo popolno življenje.

Vrnitev v Slovenijo je v meni vzbudila strah, da bom videti, kot da sem propadla.

A globoko v sebi sem čutila, da tako ne morem več. Vedela sem, da imam veliko strasti, ples, joga, potovanja, podjetništvo, a nisem vedela, kako jih povezati.

Kaj sploh lahko ponudim? Kje naj začnem? Naj se vrnem in odprem podjetje?

Ko sem prvič pomislila “grem na svoje”, me je bilo strah. Nisem si znala predstavljati, kaj podjetništvo sploh pomeni.

Bila sem prepričana, da pomeni samo odgovornosti, prispevke, nobenega dopusta in nobene varnosti.

A moj “zakaj” je bil jasen: želela sem pomagati ženskam na poti podjetništva.

Verjamem, da ima vsak svoj unikaten odtis, kombinacijo znanja in izkušenj, ki je neponovljiva in da ima vsak zmožnost ustvariti podjetje in življenje, ki ga navdihuje.

Moji začetki so bili polni idej, učenja in napak. A tudi prvih zmag: moj mentorski program, transformacije mentorirank, prve joga skupine, prvi oddihi.

Pravi obrat se je zgodil, ko sem začela jasno postavljati meje in rekla NE vsemu, kar me ne podpira.

Danes mi podjetništvo pomeni svobodo, ustvarjalnost in osebno rast.

Ko sem enkrat stopila na to pot, se nikoli več nisem počutila izgubljeno. Je zahtevno, a hkrati najbolj smiselna odločitev, ki sem jo sprejela zase.

Tinkarino darilo
VOICE TRENING

Odkrij svoj edinstven dar in začni ustvarjati rast svojega posla na avtentičen način

PRENESI DARILO

Tinkara je multi-passionate podjetnica, poslovna coachinja ter mednarodna učiteljica joge in mobilityja ter organizatorka oddihov, potovanj in delavnic. Svoje izkušnje prepleta v 1:1 in skupinsko mentoriranje za podjetnike, ki želijo odkriti svoj unikaten odtis in zgraditi avtentično, stabilno ter lokacijsko neodvisno podjetje.

Pri delu vodi z jasnostjo, toplino in sposobnostjo, da v ljudeh prepozna potencial, ki čaka, da se izrazi. Pomaga ustvarjati podjetja, ki prinašajo svobodo, obilje in življenje, ki ga res želijo živeti.

Dr. Neja Zupan

Poveži se s svojo močjo



Nikoli si nisem rekla: “Bom podjetnica.” Nisem bila tako vzgojena in svet podjetništva mi je bil popolnoma tuj. A v meni je od nekdaj tlela tiha, močna sila.

Po fakulteti sem se zaposlila v industriji, nato pa prestopila na fakulteto kot predavateljica. Raziskovala sem svet organizacijske antropologije.

A hkrati sem živela še eno življenje - notranje.

Že med študijem sem vstopila v svet tradicionalne kitajske medicine, reikija, ajurvede, psihologije, nevroznanosti, duhovnosti.

Zjutraj meditacija, potem delo na fakulteti, popoldan mama, zvečer energijska praksa in študij.

Vse me je zanimalo, a še bolj me je nekaj vleklo: kaj pomeni biti resnično živ?

V naravi sem čutila, da obstaja življenje, ki ni vezano na urnike, akademske okvirje ali pričakovanja okolice.

A bilo me je tudi strah. Bila sem mama samohranilka. Brez varnostne mreže. Edini varni prostor sem gradila v sebi.

Točno se spomnim trenutka. Sedela sem na strehi doma, ko smo jo popravljali.

Nenadoma - svetloba. Glas: “Imaš poslanstvo. Sledi mu.” Moje telo se je streslo, a srce je utihnilo v miru. Vedela sem, da je čas.

Tako sem vzporedno z delom na fakulteti začela graditi svojo pot: pisati članke, organizirati dneve odprtih vrat, predajati znanje skozi prakso, pisati knjige.

Postopoma so prihajale stranke. Rekla sem si: “Ko jih bo osem na teden, grem.”

Leta 2008 sem pustila varno službo in izbrala svojo pot.

Potem pa — rak. Agresivna oblika, BRCA pozitivna. Diagnoza, ki je vzela vse ženske pred menoj.

Jaz sem izbrala drugače. Ne kemoterapije. Ne obsevanja. Ne hormonske terapije.

Namesto tega sem se obrnila k energiji. Vsak dan sem uporabljala znanja, ki sem jih leta študirala: osvobajanje čustvenih zapisov iz telesa, rekalibracija živčnega sistema, aktivacija življenjske sile, odkrivanje duhovnih vzrokov za bolezen.

Zdravljenje je bilo ponovno rojstvo.

Energijske principe, ki so mi pomagali povrniti življenje, sem začela uporabljati tudi v podjetju. Vpletla sem jih v vsak kotiček mojega dela.

In posel je začel rasti. Ne preko marketinga. Temveč preko energije.

Prišle so stranke iz tujine. Ustvarila sem mednarodne programe.

Zdaj mi podjetništvo predstavlja orodje s katerim lahko služim več ljudem.

Spomnim se podjetnice, ki je rekla: “Nimam dovolj znanja.” A v njenem telesu sem začutila nekaj več - modrost, ki čaka, da se izrazi.

Danes predaja svoje darove drugim - in prav ta avtentičnost jo dela izjemno.

Takšne preobrazbe so zame opomnik, da energija deluje.

A tudi jaz sem kdaj želela odnehati. Ko sem bila utrujena. Ko sem podvomila.

Takrat sem si rekla: “Vse, kar vidiš, je iluzija. Namesto iluzije obupa ustvari iluzijo obilja, kjer je tvoj uspeh mogoč?”

Ker resnica je: Začni z energijo. Energija oblikuje misli. Misli oblikujejo besede. Besede tvoja dejanja. Dejanja tvoje navade. Navade tvojo usodo.

Vse se začne z energijo.

Ker to bereš, si že pripravljena. Naredi korak naprej.

Nejino darilo
DARILNI PAKET

POVEŽI SE S SVOJO MOČJO - Aktiviraj svoje potenciale in uspeh iz svoje notranje moči

PRENESI DARILO

Dr. Neja Zupan je ženska, ki je izbrala sebe. Je Global Energy Master in ustanoviteljica Energy Master Academy. Z akademske poti je stopila v svet energije. Ko je dobila diagnozo: rak je zavrnila strah in izbrala srce. Danes s srcem in znanjem vodi druge skozi preobrazbe - osebne, poslovne in duhovne. Povezuje modrost **telesa, energijsko prisotnost in notranjo moč.**

Njeno delo je most med svetovi. In njen glas nosi klic: “Poskrbi za svojo energijo. Izberi sebe.”

Urška Ahac

Zate – ki se odpravljaš na svojo pot



Če bi sedeli skupaj na kavi, ti povem iskreno: jaz v podjetništvo nisem šla zato, ker bi bila pogumna, niti zato, ker bi imela izdelan načrt ali samozavest, ki bi jo drugi občudovali, ampak sem šla zato, ker nisem več mogla drugače.

Prišel je trenutek, ko je notranja nuja postala preglasna, da bi jo ignorirala.

Nuja, da začnem živeti življenje, ki je v skladu z mojim telesom, mojimi vrednotami in ritmom, ki mi je naraven. In to ti želim povedati najprej: tvoja pot se ne začne s pogumom, temveč z izklopom okolja in s poslušanjem sebe.

Večino življenja sem bila športnica. Živela sem v disciplini, navajena napora, navajena "stisnit in zdržat" dokler je pač treba.

Ampak v sebi sem bila vedno tudi zelo radovedna.

Hotela sem razumeti človeka, telo, psiho, želela sem znanje, ki se ne ustavi pri rezultatu, ampak gre tja, kjer se stvari res spremenijo.

Ko sem končala Kineziologijo in pristala v v biotehnološkem podjetju / korporaciji, sem mislila, da sem našla svojo pot.

Delala sem v genetiki, v biotehnologiji, bila sem most med stroko in ljudmi in nekaj časa mi je bilo zelo lepo.

Dokler ni na neki točki začelo zmanjkovati originalne Urške.

Osem ur pod hladno pisarniško lučjo, vsak dan enak, občutek, da ne živim, ampak izpolnjujem cilje drugih.

Moj čas v resnici ni bil več moj. Moje telo pa je začelo to tudi jasno izražati: utrujenost, tesnoba za dobro jutro in na koncu sum na odpoved delovanja ščitnice.

To je bil tisti prvi trenutek, ko sem se RES ustavila. In prav takrat, ko je na nek način vse razpadalo, je prišlo največje darilo... nosečnost!

Jasno, popolnoma nepričakovana, ampak z najglasnejšim sporočilom: SPREMEMBA!

Takrat sem vedela, da se v tisto verzijo življenja ne vrnem več.

Ostala sem kot zunanja svetovalka, prvič sem dobila prostor, tišino in možnost, da diham.

In ravno v tej tišini sem spet našla sebe. Začela sem ustvarjati, najprej bolj potiho, potem pa vse bolj pogumno.

Instagram je postal moj prostor, kjer sem delila znanje o gibanju, ženskem zdravju, naravi, psihologiji...

In prvič sem začutila, da je možno živeti tudi drugače ter da lahko tudi jaz ustvarim svet, ki me podpira, namesto da me požira.

Ampak naj ti povem še nekaj, kar ti bodo drugi redko priznali:

V resnici me je bilo ves čas strah. Strah, da bom ostala brez dohodka. Strah, da sem nora. Strah, da mi ne bo uspelo.

In predvsem največji strah, da se bom na koncu morala vrniti v sistem, ki me duši.

Zato: ne čakaj, da strahu ne bo. Čakaj samo trenutek, ko bo tvoje srce malo glasnejše od strahu.

Kaj je bil pri tem moj zakaj? Od nekdaj pa še danes, sem želela pokazati, da je mogoče živeti drugače.

Da ženske ne rabimo žrtvovati energije, materinstva, zdravja ali sanj, da lahko ustvarimo svoje pogoje, svoj ritem, svoj svet.

Danes podjetništvo zame pomeni svobodo, pa ne tisto idealizirano, ampak zelo človeško: moč nad svojim časom, možnost izbirati, možnost reči »ne« in priložnost, da z delom res nekaj premaknem.

In tebi, ki razmišljaš, da bi stopila na svojo pot, ti polagam na dušo in možgan: ko te najbolj stiska, takrat stojiš najbližje vratom spremembe. Nikar se jih ne boj odpreti. Na drugi strani te čaka življenje, ki je bolj tvoje, kot si zdaj sploh znaš predstavljati.

Urškino darilo
FLOW LETTERS

Zapisi o gibanju, materinstvu in iskanju pretočnosti v vsakdanjem življenju

PRENESI DARILO

Urška Ahac, uni. dipl. kin. je trenerka funkcionalnega gibanja in ambasadorka korporativnega zdravja

Nana Krošel

Slediti sebi je bila moja edina izbira



Že od malega sem čutila, da ne bom šla po standardni poti, torej faks, redna služba, varna zaposlitev do konca življenja.

Nekje globoko v sebi sem vedno vedela, da želim ljudem pomagati na svoj način in pri tem ohraniti svobodo, kako služim drugim.

Že med študijem me je začelo vleči v druge smeri.

Hodila sem na izobraževanja, ki so me poklicala, in na pot so mi prihajali ljudje, ki so videli širše — ljudje, ki so verjeli, da obstaja več kot le »klasična« kariera in da služba ni edina pot, po kateri moraš hoditi vse življenje.

Ker sem po naravi prizemljena, sem vedno združevala notranji klic po drugačni poti s praktično odgovornostjo do sebe.

Preko študenta sem delala najrazličnejša dela, od varuške in natakarice do pisanja tekstov. Želela sem si vsaj en dohodek, ki mi je dajal občutek varnosti in mi omogočal, da sem hkrati pogumno gradila nekaj svojega.

Na začetku poslovne poti sem postala tudi mamica, kar je moj razvoj hkrati upočasnilo in pospešilo — otroci namreč prinesejo tako izzive kot izjemen zagon za rast.

Nikoli nisem dvomila, da je ta pot prava, sem pa dvomila, ali vem dovolj.

To me je spremljalo več let, saj se je po vsakem izobraževanju odprl nov svet in z njim občutek, da znova vem premalo.

Premagati ta občutek je zahtevalo veliko dela na sebi, da sem zgradila notranje zaupanje.

Hvaležna sem, da lahko danes uporabljam svoje sposobnosti za pomoč drugim.

Dve sporočili želim deliti s svetom.

Prvo je, da je že vse znotraj nas, naša moč in naše zdravje, in da smo sami tisti, ki moramo to v sebi prebuditi in zaživeti.

Drugo pa je moje globoko poslanstvo, da se postavim za dojenčke ter pomagam staršem razumeti, kako se počutijo in kako pomembno je, da jih vidimo kot čuteča in zavestna bitja.

Najtežji deli podjetništva so mi bili neodzivnost na moje e-maile, objave in reklame, ter moj perfekcionizem, ki me je dolgo omejeval. Hotela sem, da je najprej vse popolno — logotip, spletna stran, računi, teksti, fotografije.

Največji premik sem doživela takrat, ko sem dojela, da mi perfekcionizem ne koristi, in ko sem sprejela, da se moram izpostaviti kot človek — s svojo podobo, svojim glasom in svojo ranljivostjo.

Ko sem začela graditi odnos s sledilci in strankami, je moj posel začel cveteti.

Najboljša reklama zame je vedno bila priporočilo od ust do ust.

Zato trdno verjamem, da je najpomembnejše dobro opravljeno delo, saj prav to prinese nove stranke.

Njihovi odzivi so mi znova in znova potrjevali, da sem na pravi poti — in v to verjamem še danes.

Obožujem svoje delo, najbolj pa cenim svobodo in fleksibilnost, ki mi ju daje.

Polni me to, da delam iz veselja in navdiha, ter da v vsakem trenutku lahko prispevam tisto, za kar čutim, da najbolj podpira svet.

Nanino darilo
BREZPLAČNE NOVIČKE

Prijava na novičke

PRENESI DARILO

Nana Krošel je raziskovalka življenja in holistična terapevtka. Združuje znanja iz tradicionalnih medicin, joge, kranio-sakralne terapije, Bachovih cvetnih esenc, prenatalne psihologije in vibracijske medicine.

S svojim delom podpira dojenčke, ženske in družine pri čustvenem, telesnem in duhovnem razvoju.

Petra Planinc

PLODNO ŽIVLJENJE: Od zdravnice do podjetnice



Morda si tudi ti ženska, ki delaš, ustvarjaš, držiš sto stvari na svojih ramenih. Ženska, ki zmoreš, ker moraš...

In v vsem tem, morda prevelikokrat pozabiš nase, ne sliši telesa, ki te opozarja.

Sama sem bila točno tam. Tam kjer 6 let študija medicine in začetna leta specializacije niso bila dovolj.

Diagnoza neplodnosti me je po vseh letih »neplodnega« življenja pripeljala do tega, da sem se prvič ustavila, stopila iz sovje cone udobja in začela iskati rešitve tam, kjer jih nisem pričakovala.

Sem Petra Planinc, zdravnica, ki je morala najprej pozdraviti sebe.

Ženska, ki združujem danes najboljše kar nudi medicina z naravo, prehrano in kančkom energije.

Golo iskreno. To ni bil del mojega načrta.

Nikoli si nisem predstavljala, da bom kot specialistka radiologije ženskam, parom ali družinam razlagala kje so resnični vzroki za njihove izzive, tisti, ki jih UZ ali MR slika pogosto (še) ne vidi.

Priznam, študij medicine sem izbrala po naključju.

A postala sem zdravnica z močno željo razumeti »zakaj«.

»Slike« mi skozi mojo zgodbo, kjer sem spoznala, da medicina, katero sem se leta učila, ne vidi človeka kot celote, s časom več niso bile dovolj.

Življenje me je ves čas vodilo v raziskovanje.

V domačo, naravno podporo otrok. V nova izobraževanja iz funkcionalne medicine, v brskanje po starih vedah (samo)zdravljenja in v nudenje (po)moči drugim.

Sem se tukaj poslušala s prve? Niti slučajno.

Potrebovala sem mesece, morda celo leta, da sem zbrala pogum in sprejela enega jutra odločitev, ki sem jo dolgo prelagala.

Ko sem tisto jutro vstopila v bolnišnico, sem enostavno vedela.

Vzela sem papir, ki je bil napisan že tedne in se počasi, korak za korakom povzpela po starih betonskih stopnicah.

Moje roke so se tresle. Srce je razbijalo. In tisti list papirja... Na njem: moja odpoved.

S prvim aprilom. Na dan norcev sem rekla po 15 letih dela v bolnišnici »Grem na svoje.«

Me je bilo strah? Pa še kako!

A vseeno sem vedela, da ne gre le za »beg iz sistema«, temveč za »JA« sama sebi.

Korak iz dotakratnega »hobija« v »podjetništvo«.

Podjetništvo, ki iskreno ni vsak dan zdravo, mirno in »plodno«, kot je bilo (na videz) varno delo v bolnišnici, a je vredno.

Vredno, ker delam to v kar verjamem, v (po)moč drugim.

Danes sem še vedno zdravnica, le v nekoliko drugačni preobliki, takšni kjer več ne zdravim, ampak učim to, da se lahko vsako telo zdravi, ko ga nahranimo in »naštelamo«.

Petrino darilo
PDF KNJIŽICA

Plodno življenje: Zdravje, ki zdrži tvojo ambicijo

PRENESI DARILO

Petra Planinc, dr. med., je zdravnica, ki je morala najprej pozdraviti sebe, specialistka radiologije, praktik funkcionalne medicine ter ustanoviteljica koncepta Plodno življenje. Po osebni izkušnji neplodnosti in letih raziskovanja je povezala znanje medicine, funkcionalnih pristopov, prehrane ter naravne podpore.

Danes pomaga ženskam razumeti svoje telo, obnoviti hormonsko ravnovesje ter najti pot v zdravo, mirno in plodno življenje. Verjame, da se telo lahko pozdravi, ko ga nahranimo in ga »naštelamo«.

Maja Golob

Če sem lahko spremenila svoje telo, zakaj ne bi ustvarila svojega posla?



Sem Maja. Podjetnica, mama, ženska, ki je nekoč tehtala 120 kg. Danes pa sem - ambasadorka trajne preobrazbe.

Ne samo telesne, ampak tiste prave - življenjske.

Dolga leta sem verjela, da mi manjka samo prava dieta. Pa sem najprej testirala vse sama. Štela kalorije, stradala, hodila na seminarje, brala knjige. A nič ni delovalo zares.

Dokler nisem ugotovila: Ne gre za hrano. Gre za miselnost. Za odločitev. Za to, kdo verjamem, da sem.

Pred desetimi leti sva z možem stopila na pot, ki nama je spremenila življenje.

Skupaj sva izgubila 94 kilogramov in jih tudi obdržala. Takrat sem prvič začutila: če sem zmogla jaz, lahko pomagam tudi drugim.

To ni bila več samo moja zgodba. To je postalo moje poslanstvo.

In tukaj se je začela rojevati ideja o podjetništvu.

V službi sem bila vedno “deklica za vse”. Delala sem dobro, bila odgovorna, ampak znotraj sebe sem čutila tiho tesnobo. Nekaj me je dušilo.

Vedela sem, da sem tukaj za tisto nekaj ``več``. Nisem živela svoje zgodbe, ampak zgodbo nekoga drugega.

Spomnim se trenutka, ko sem si rekla: Če sem lahko spremenila svoje telo, svoje življenje, svoje misli, zakaj ne bi ustvarila nečesa svojega? Zakaj ne bi iz te izkušnje naredila poslanstva?

Bil je strah. Ogromen. Strah pred neuspehom, pred financami, pred tem, da bom osramočena. Strah, da ne znam dovolj.

Ampak globoko v sebi je bilo nekaj močnejšega od strahu. Neko tiho šepetanje: Kdaj, če ne zdaj? Kdo, če ne jaz? Saj nazaj lahko greš vedno.

Tako sem ustvarila MALA MAL'CA metodo, ki ženskam pomaga izgubiti kilograme. Brez diet, brez odrekanja, brez krivde.

A v resnici jim pomaga nekaj več: vrniti moč, dostojanstvo, izbiro. Pomaga jim verjeti, da niso žrtve, ampak kreatorke svojega življenja.

Prvi koraki? Kaos, dvomi, excel, davki in občutek, da ne vem nič.

Najtežje mi je bilo sprejeti dejstvo, da je denar na računu podjetja moj, a hkrati ni moj.

Tudi v podjetništvu sem naredila točno to, kot sem naredila pri svoji transformaciji.

Naučila sem se poiskati pomoč. Tako kot sedaj učim svoje dame: če bi to lahko rešila sama, bi že rešila.

Pomembno je, da si se pripravljena učiti in rasti.

Danes podjetništvo zame pomeni svobodo. Ustvarjalnost. Poslanstvo. Ni lažje, je pa bolj ``moje``.

In če tudi ti razmišljaš, da bi stopila na svojo pot? Vprašaj se: Če denar in čas ne bi bila ovira...kaj bi izbrala? Odgovor ti bo pokazal pot.

Strah ne izgine. Samo ti postaneš večja od njega. Postaneš vzor. Sebi, svoji družini, okolici. Vredno je. Mala mal`ca je.

Majino darilo
PDF BREZPLAČNIK

Začni z energijo in ne z dieto

PRENESI DARILO

Maja je ambasadorka trajne preobrazbe, ustanoviteljica metode MALA MAL'CA in mentorica ženskam 40+, ki želijo izgubiti kilograme brez diet, stresa in odrekanj.

Po osebni transformaciji, v kateri je skupaj z možem izgubila 94 kilogramov, danes s svojim pristopom pomaga ženskam spreminjati miselnost, telo in življenje. Verjame, da se prava sprememba ne začne na krožniku ampak v glavi.

Marina Popović Frangež

Rada rojevam



November, 2022. Polnoč je. Iz pižame se preoblačim v razvlečeno trenirko in se na hitro umijem. Zeham. Mencam oči, da se prebudim. Spet sem zaspala – jezna sem nase.

Res sem se trudila, da samo otrok zaspi, ker jaz moram še: maile pogledat, spakirati Anke Zaspanke, sprintati nalepke za pošto, urediti naročila za predavanja, spisati dve objavi, dva oglasa, odgovoriti na ZS na vseh treh profilih.

Moji trije otroci spijo. Odkljukam (ne vedno vse).

Pospravim še kuhinjo (saj bi jo mož, pa je med tednom 130 kilometrov stran od nas).

Pripravim oblačila, pogledam kaj bo za zajtrk in sem ravno dovolj budna – da težko zaspim.

To so (bili) težki in naporni meseci podjetništva in materinstva. Res težko, ampak koliko motivacije sem imela! In še vedno jo imam.

Nikoli nisem izbirala kaj bi v življenju počela. Enostavno sem začutila, se zagnala, zaštartala. 15 let nazaj se je, skupaj z nosečnostjo, v meni rodila podjetnica.

Moj človeški otroček je rasel in moj podjetni otrok se je rodil malo pred porodom mojega sina. Blazine za nosečnice – Ziza. Vrhunski produkt za spanje.

Nato je prišla hčerka. Z njenim rojstvom sem rodila festival Dojiva se.

In ob njem se je rodila še prva slovenska šola za starše Veva.

In nato se je rodil še moj najmlajši sin in z njim Anka Zaspanka.

Če sem spet noseča? Sem, s podjetnimi idejami. Obožujem te nosečnosti.

Pravzaprav sem vsako nosečnost rojevala še nek nov produkt.

Je bilo enostavno? O ne. Veliko je nosečniške slabosti, bruhanja, turbulenc, solz, iskanja rešitev, pobiranja sebe.

To je kot ona zelenjavna juha v katero daš vse kar ostane v hladilniku, ni da ni, pa še veš ne, če bo užitna. Zakaj potem vztrajam?

Zima 2024. Jaz in moja družina na snegu sredi delovnega tedna.

Ja, otroke sem vzela iz šole in smo se spuščali po belih strminah brez čakalnih vrst.

Mirna jutra brez hitenja. Topli in zdravi obroki. Poletja in počitnice brez vrtca. Sprehodi ob dopoldnevih. Dolga jutranja spanja.

Zato bi še enkrat naredila enako, ker največje darilo, ki ga lahko dam mojim otrokom in družini je čas.

In ogromno zadovoljnih nosečk, ki rojevajo z nasmehom in z občutkom užitka.

Če čutiš premike v maternici, če ti zavibrira celo telo ob neki ideji, novem začetku - ko pa pridejo popadki, zakrčiš, zategneš, ne veš kaj bi ...

Takrat je čas, da nahraniš um - z znanjem. Ko imaš znanje, imaš zaupanje vase in takrat je telo sproščeno, ti pa lahko rojevaš (ali furaš biznis) - z užitkom in zaupanjem vase.

Marinino darilo

SPLETNI MINI TEČAJ

3 "lifechanging" nasveti za boljše spanje dojenčkov in otrok

PRENESI DARILO

Marina Popović Frangež je srčna in predana spremljevalka žensk na poti preporoda v mamo, na poti v materinstvo. Že več kot petnajst let se ukvarja z nosečnicami in pripravami na porod. Najprej je ustanovila blagovno znako Ziza, prvo slovensko znamko nosečniških blazin in izdelkov za otroke.

Je kreatorka festivala Dojiva se, ki je celo desetletje podpiral mame pri dojenju in je ustanoviteljica prve slovenske spletne šole za starše. Ker verjame, da je v znanju moč, ki pripelje do zaupanja vase.

Nataša Popov

Ko srce spregovori glasneje od strahu



Ko pogledam nazaj, vidim mlado žensko, ki je vstopila v korporativni svet z željo po dokazovanju in prepričanjem, da se uspeh meri v rezultatih, dosežkih in nenehnem napredku.

A hitro sem začutila, da me takšno delo ne polni.

Nisem našla stika s korporativnim marketingom, temveč sem hrepenela po toplem, pristnem, srčnem izrazu.

Takrat sem svojo kreativnost začela usmerjati v ličenje, saj sem tam lahko izrazila del sebe, ki ga v službi ni bilo prostora pokazati.

Odvečno, nakopičeno energijo sem spuščala skozi tek, ter se polnila ob družbi mojega zlatega partnerja, ki je bil in še vedno je moj močan steber.

V meni pa je kljub temu rasel občutek, da nisem tam, kjer bi lahko resnično pustila svoj pečat.

Pomemben trenutek je bil klic Sanje Križan, nekdanje sodelavke, ki mi je zrazila podporo in zaupanje v moje potenciale. Bila je zunanja potrditev, ki sem jo takrat potrebovala, da sem si dovolila pogledati dlje.

Največji notranji premik pa sta prinesla moja otroka.

Z rojstvom hčerke se je v meni prebudila nežna, a jasna energija zdravljenja skozi dlani.

Ob rojstvu sina se je ta občutek še okrepil – kot da me nekaj večjega od mene potiska naprej, proti poti, ki jo enostavno ne smem spregledati.

Materinstvo je iz mojih globin več kot očitno prebudilo speče darove in me prisililo, da sem se vprašala, kdo v resnici sem.

Otroka sta moj največji zaklad, moja učitelja in moja mejnika na poti ustvarjanja poslanstva.

Iz te prebuditve se je rodila pot k obrazni vadbi.

Preko te močne prakse sem začutila, da ne delam le nekaj lepega za svoj obraz, temveč nekaj, kar me pomiri, napolni, opolnomoči, naravno pomladi in vrne nazaj v stik s seboj.

To so začutile tudi moje stranke.

Iz tega naprej so se oblikovali tudi moji holistični pomlajevalni obrazni tretmaji.

Danes me vleče še globlje – v taoistične terapije notranjih organov in tok sen, prakse, ki žensko celostno vračajo v njeno naravno ravnovesje.

Ob odločitvi za samostojno pot so me spremljali številni strahovi: finančni, osebni, čustveni.

Bala sem se, ali bom zmogla, ali bom dovolj dobra, ali bo svet sprejel to, kar želim dati.

A prvič sem hkrati čutila tudi nekaj močnejšega od strahu – da klica v sebi preprosto ne morem več preslišati.

Tako so bili prvi koraki skromni, a dragoceni. Vsaka mala zmaga je bila potrditev, da sem se vračala k sebi.

Danes živim bolj zavestno, mehkejše, a hkrati veliko močnejše življenje.

Podjetništvo mi daje svobodo, srčno izpolnjenost, ustvarjalnost in potrditev, da se je vredno poslušati – še posebej takrat, ko je najtežje.

Če tudi v tebi nekaj nežno šepeta, da je čas za spremembo, zaupaj temu glasu. Nemir ni sovražnik, temveč vodnik. Ko izbereš sebe, se začne življenje odpirati.

Natašino darilo
BREZPLAČNI WEBINAR

5 skrivnosti do učinkovite prakse joge obraza

PRENESI DARILO

Nataša Popov je ustanoviteljica podjetja Beauty Glow Inside Out, kjer združuje naravne tehnike pomlajevanja in celostnega dobrega počutja. Je certificirana učiteljica obrazne joge, jin yoge, izvajalka holistično pomlajevalnih tretmajev, trenutno pridobiva uraden naziv TAO terapevtke Chi Nei Tsang © in Tok Sen © ter vizažistka.

Njeno poslanstvo je prebujati žensko energijo, lepoto, vitalnost in samozavest ter spodbujati sijaj od znotraj navzven. Navdušuje jo povezovanje naravnih tehnik pomlajevanja, masaž in dihalnih metod z osebno rastjo, posebno strast pa namenja izvajanju holističnih masaž v salonu v Ljubljani.

Mateja Videčnik

Jaz podjetnica? Zdaj pa z dvema podjetjema!



Moja mama ni razmišljala podjetno. Oče tudi ne. Brat še manj. Tudi jaz ne, vse tja do svojega 40. leta. Danes pa ustvarjam dve podjetniški zgodbi.

Najprej sem v mednarodnem podjetju delala 24/7, na dopust sem vedno vzela računalnik.

Uživala sem v vlogi graditeljice, nekoga, ki postavlja nova področja, oddelke, produkte.

Na svoje ne bi šla nikoli, niti pod razno.

Potem so prišle zunanje okoliščine, ki so me potisnile iz varne službe.

Danes sem jim hvaležna, saj resnično živim svojo zgodbo.

Prehod v podjetništvo mi je olajšalo dejstvo, da sem poznala veliko ljudi in podjetij, ki so hitro postali moji prvi naročniki in klienti, zato je bil začetek navzven videti enostaven.

Znotraj mene pa je bilo bolj živahno.

Najbolj me je bilo strah financ. Ali si bom znala sama nakazati plačo? Kako je z računovodstvom, davki, ali bom znala "prav" izdati račun?

Tu sta mi bila v veliko oporo mož, ki je že imel svoj d.o.o., in njegov računovodja, najin prijatelj.

V dvomih sta me mirila: "To se da naučiti. Ti delaj to, v čemer si dobra."

Prvega računa in prvega nakazila plače ne bom nikoli pozabila, roke so se mi tresle, a ko sem pritisnila "pošlji", sem začutila tih ponos.

Danes račune pošiljam sproščeno, plačo pa si nakažem z nasmehom.

Velik izziv je bilo tudi mreženje, predstavljati se, govoriti o sebi, graditi nove odnose.

Če bi šla še enkrat po tej poti, bi se že prej začela pojavljati na dogodkih, prej bi sprejemala vsa različna povabila za sodelovanja, bila bi še bolj »odprta«.

Kmalu po tem, ko sem zgradila psihološko svetovalno podjetje Hiša psihologije, se mi je ponudila priložnost, da se pridružim start-upu oz. ekipi programerjev, ki so iskali psihološko znanje.

Prvi skupni projekt ni uspel, a nismo odnehali. Našli smo novo idejo: povezovati ljudi s preverjenimi psihoterapevti.

Nastal je mojpsihoterapevt.si. Pridružilo se nam je nekaj terapevtov in skoraj čez noč so začela prihajati prva naročila.

Rast je bila počasna, za moj ritem mnogo prepočasna. Večkrat sem hotela izstopiti, pa me je sodelavka, bolj potrpežljiva po naravi, mirno bodrila: “Saj bo.”

Potem je prišel covid. Online svet je eksplodiral, stiske so se poglobile, duševno zdravje pa je postalo tema, o kateri se govori glasneje.

Iz drobne ideje smo zgradili ekipo desetih ljudi, ki danes skrbi za največje spletno mesto za psihoterapijo oz. skupnost več kot 120 terapevtov.

Še vedno se vsako nedeljo veselim ponedeljka.

Ko se pojavijo vprašanja, utrujenost ali strah, se zavestno ustavim in se spomnim: tukaj sem zato, da ljudem pomagam živeti bolj pomirjeno, z več notranjega smisla in bolj v stiku s sabo. In v tistem trenutku si običajno rečem:

Zaupaj si. Pot je tvoja in dobro jo gradiš.

Matejino darilo
BREZPLAČNI TEST

Test psihološke odpornosti - kako se spoprijemaš s stresom in težjimi preizkušnjami

PRENESI DARILO

Mateja Videčnik je psihologinja, certificirana coachinja, podjetnica, predavateljica in online mentorica na DOBA Fakulteti. S toplino in strokovnostjo podpira posameznike in ekipe pri doseganju ciljev, krepitvi psihološke odpornosti, boljši komunikaciji in skrbi za duševno zdravje.

Je soustanoviteljica spletnega mesta mojpsihoterapevt.si, avtorica več psiholoških e-tečajev ter redna gostja jutranjega programa na RTV Slovenija, kjer nagovarja gledalce z uporabnimi psihološkimi vsebinami.

Monika Horvat

Lahko bi, a nisem ...



Ko sem bila majhna deklica, sem se rada igrala vloge. Za hišo sem imela svoj prostor s peskovnikom in velikim kupom kamenja, kjer sem si ustvarila svojo mini kuhinjo. Tam sem pripravljala jedi, izmišljala recepte in bila »šefica« svoje kuhinje.

Druga priljubljena igra je bila poučevanje – za svoje poslušno občinstvo, sestavljeno iz medvedkov in punčk, sem pripravljala dnevne načrte in predajala znanje, kot da sem prava učiteljica.

Ko se zdaj spominjam tega, mi je prav zanimivo, da sem se redko igrala, da sem zdravnica, čeprav je bila želja staršev ravno to – da si izberem kariero v zdravstvu ali farmaciji.

Kljub odličnim ocenam sem se raje odločila slediti notranjemu glasu, ki mi je vedno govoril: želim imeti nekaj svojega, s čimer bom pomagala drugim.

Kako, še ni bilo jasno, a skozi leta je slika postajala vedno bolj jasna.

Tako so me že šolske proslave in nastopi spodbujali k razvijanju komunikacijskih veščin. V osnovni in srednji šoli sem začela odkrivati novinarstvo, moj prvi študijski dan pa je bil hkrati tudi moj prvi delovni dan na televiziji v Pomurju.

Vse to je krepilo mojo samozavest in me pripeljalo do področja, ki me je najbolj pritegnilo – marketinga.

Moja samostojna pot – moj ljubi s.p. oziroma četrti otrok, kot ga včasih rada imenujem – je v bistvu moja prva prava zaposlitev.

Na srečo sem imela podporo najbližjih in izjemnega mentorja, ki mi je pomagal narediti ta korak.

Ko sem na enem od razgovorov začutila težo ustvarjanja po pravilih drugih, sem vedela: ne, to ni zame.

Imela sem voljo in pogum, da uresničim svoje sanje in ustvarim nekaj, kar je pristno moje.

Po več kot 10 letih podjetništva, ki so res en tobogan vzponov in padcev, še vedno stojim za tem, da te poti ne menjam za nič na svetu.

Bila so obdobja, ko sem delala ponoči, ker sem čez dan pazila otroka, in sem se spraševala, ali zmorem.

Pa trenutki, ko sem dobila prvo večjo stranko in sem res skakala od sreče po celi hiši.

In občutek, ko se ljudje vpisujejo v spletni program, ki si ga sam kreirala na podlagi večletnih izkušenj – neprecenljivo.

Učila sem se sproti, brez priročnika, brez podjetniških korenin in brez zagotovila, da delam prav. Zaupala sem, da me vsak korak vodi naprej.

Ena izmed glavnih misli, ki jo vedno delim z (bodočimi) podjetnicami in podjetniki, je:

delajte tisto, kar si res pristno želite, ob čemer začutite veselje in strast, in znajte reči NE tistemu, kar že v štartu čutite, da ne prižge tiste iskrice.

Naj misel »Lahko bi, pa nisem ...« (skoraj) nikoli ne pride.

Res si ne želim, da bi zaradi strahu ali napačnih prepričanj kdaj obžalovala, da nisem uresničila svojih iskrenih želja.

Včasih je težko vse uskladiti, morda izpolnjena želja ni povsem takšna, kot sem si jo sprva zamišljala, a vsaka izkušnja me izpopolni in te motivira k naslednjim ciljem.

Monikino darilo
PDF PRIROČNIK

FACEBOOK IN INSTAGRAM OGLAŠEVANJE – Kako izbrati cilj kampanje?

PRENESI DARILO

Monika Horvat je podjetnica in strokovnjakinja za digitalni marketing, ki že od leta 2015 sodeluje s številnimi podjetji na področju vodenja spletnih družbenih omrežij ter Facebook in Instagram oglaševanja. Je mentorica številnim podjetnicam in podjetnikom, ki iščejo pot do preboja s pomočjo digitalnega marketinga.

Poleg tega je soustanoviteljica blagovne znamke Mojster Marketinga, v sklopu katerega se odvijajo različna izobraževanja in spletni programi, ki ti na praktičen način pomagajo pri osvajanju digitalnega sveta.

Melita Rupnik

Iz kliničnega centra v svet alternative



Ko danes pogledam nazaj, se mi zdi skoraj neverjetno, da sem v nekem obdobju živela na način, da sem verjela samo v tisto, kar je bilo dokazano, kar je bilo izmerljivo in razumljivo.

Študirala sem laboratorijsko biomedicino, takrat s prepričanjem, da bom ravno tam med analizami in diagnozami našla tudi odgovore zase.

Toda sredi študija sem začela počasi izgubljati stik s sabo.

Izginila je menstruacija in tudi libido. Z njima pa tudi občutek živosti in ženske pretočnosti.

Pri mojih dvajsetih letih mi je bila postavljena diagnoza neaktivni jajčniki.

Nisem mogla sprejeti, da je rešitev zame dolgoročno jemanje hormonske terapije, zato sem začela stopati po poti, ki mi je odpirala vrata v moje globine, v svet čustev in v žensko dimenzijo bivanja.

V tem času sem se potem zaposlila v UKC-ju. Navzven je bila to varna služba, a znotraj mene je bil občutek, da me to ne izpolnjuje in da umiram na obroke.

Tako sem po prvi porodniški povsem brez načrta za naprej dala odpoved.

Priznam, da me še danes preseneti moj takratni pogum, saj z dojenčkom v naročju stopiti v neznano ni ravno najlažje.

Sčasoma sem potem odprla svoj s.p. na dan, ki je bil zame astrološko podporen.

V svet biznisa sem šla brez poslovnega plana, brez ideje kako delati marketing in kako pridobivati stranke.

Priznam, da me je zadela realnost podjetništva. Realnost tega, da podjetništvo ni samo tista storitev, ki jo ponujam, ampak da sem naenkrat postala nekdo, ki mora početi še marsikaj zraven.

Poleg tega so prišli v ospredje dvomi, strah pred uspehom in neuspehom, strah pred tem, kaj bodo rekli drugi, pa tudi strah pred izpostavljenostjo.

Kar naenkrat sem morala stopiti v drugačno identiteto, kar je bil zame kar velik korak izven cone udobja.

Priznam, da je z vseh teh vidikov precej lažje biti nekje zaposlen, kamor samo prideš, oddelaš svoje in se ti ni potrebno ukvarjati z ničemer drugim, kot le s svojo ekspertizo.

A globoko v sebi sem čutila, da je to moja pot.

Danes delujem kot mentorica ženskam na njihovi poti potovanja k sebi.

Podpiram ženske, ki želijo v življenju čutiti več sebe, se osvoboditi okov notranjih ovir in svoje življenje kreirati v globlji povezavi z njihovo žensko esenco in modrostjo.

Šele takrat, ko ženska v vsem hrupu modernega sveta zares sliši sebe in je prisotna v danem trenutku, se znotraj nje ustvari prostor, da se lahko njena duša zares izrazi v polnosti.

Če čutiš, da se tvoja duša želi izraziti skozi podjetništvo, samo začni.

Zaupaj klicu od znotraj, ki točno ve, kdaj je pravi čas – potrebna je samo odločitev in življenje te bo podprlo!

Melitino darilo
SKRIVNI PODCAST

Prebujena v Žensko esenco

PRENESI DARILO

Melita je ženska, ki se je zaradi iskanja rešitev za svoje težave iz medicinskega laboratorija podala na pot zdravljenja in opolnomočanja preko narave, masaže trebuha in energijskega dela z maternico.

Danes je iz mentorica ženskam, ki želijo v življenju čutiti več sebe, se osvoboditi okov notranjih ovir in svoje življenje živeti v harmoniji in globlji povezavi z njihovimi potenciali in modrostjo.

Nika Korošec

Izbrala sem življenje, v katerem je prostor zame



Svoj s.p. sem odprla takoj, ko sem končala s fakulteto – nekako iz občutka, da bom nekoč res delala po svoje in hkrati našla svoj poklic.

Vedno sem imela veliko interesov in še danes je tako, a tega več ne jemljem za slabo, kot sem včasih.

Zdaj mi pride prav, da znam šivati pa tudi fotografirati, pisati objave, snemati vsebine za socialna omrežja, itd. Razpršeno znanje mi pride še kako prav.

Začela sem v službi za polovični delovni čas in s.p.-jem - kasneje – po dveh porodniških – sem se zaposlila in Lanika je bila popoldanska zadeva, nekaj v ozadju, tam, kjer je bilo nekaj malega prostora zame.

A ko je moje podjetje začelo rasti, je začelo jemati tudi svoj davek.

Popoldnevi in večeri so bili polni dela, tudi jutra pred službo, vikendi pa so se pogosto spremenili v delovne.

Družina je trpela. Gospodinjstvo je razpadalo, materinstvo pa se je večkrat zdelo kot projekt, ki ga je treba “odkljukati”.

Vse to določen čas nekako gre, na dolgi rok pa ne in potrebna je bila samo kaplja čez rob.

Pri meni je bila to čisto banalna stvar – pol ure podaljšan delovnik v šoli, kjer sem delala kot spremljevalka.

A teh 30 minut je zadelo točno tja, kjer me je najbolj bolelo. Nisem več mogla po otroka v vrtec. Nekdo drug je krojil moje življenje.

In takrat sem prvič jasno začutila, zakaj me vleče na svoje.

V resnici je bil moj “zakaj” vedno isti: svoboda.
Da ne rabim nikomur razlagati, kdaj grem, kam grem in zakaj grem.

Da si sama razporejam delo, čas, ritem. Da sem sama svoj šef. Da imam razgibano, ustvarjalno delo.

Poleg tega sem po naravi organizirana, disciplinirana, obožujem ustvarjanje in nikoli, ampak res nikoli mi ni težko iti v atelje.

Ob ponedeljkih se veselim dela, kar je verjetno najboljši možen znak, da delaš prav.

Seveda me je bilo strah. Najbolj finančnega poloma. Da ne bo dovolj prodaje. Dovolj kupcev. Dovolj ljudi, ki bi razumeli in cenili ročno delo, ki ga dajem v vsak svoj izdelek.

Podporo doma sem imela, vendar je odločitev morala zrasti v meni. In ko je, je bila kristalno jasna. Jaz pa neverjetno odločna, da dam vse od sebe pa naj mi uspe ali ne.

Prvič sem zares začutila, da je bila odločitev prava, ko mi je hčerka rekla: "Najlepše mi je, da si ti doma, ko pridem iz šole."

To je bil tisti topli trenutek, ko mi je življenje pokazalo, da sem izbrala prav.

Danes lahko prilagajam urnik, sem prisotna pri vseh nastopih svojih otrok, lahko si privoščim potovanja in daljše dopuste, predvsem pa živim življenje, kjer ima prostor vse, kar imam rada.

Če bi danes govorila ženski, ki razmišlja o odpovedi in si želi na svoje, bi ji rekla dvoje: najprej si zgradi emergency fund.

Ta mi je dal mir in brezskrbnost, da imam nekje rezervo, če se kaj zalomi. In ko imaš emergency fund – verjemi vase.

Ampak res močno verjemi vase. Opominjaj se na svojo vrednost. Pot bo težka in polna izzivov, ampak če je v tebi tisti tihi glas, ki te kliče na samostojno pot ga poslušaj.

Meni je spremenil življenje. Na boljše!

Nikino darilo
KODA ZA POPUST NA LANIKA ATELIER IZDELKE

KODA: LASNIDODATKI20

PRENESI DARILO

Nika Korošec je ustvarjalka znamke Lanika Atelier, kjer pod njenimi rokami nastajajo ročno izdelani lasni dodatki (špangice, mašnice, elastike za lase) in laneni izdelki za dom.

Je optimistična in nasmejana ženska, mama, žena, ljubiteljica narave, potovanj in gibanja.

Dobrila Pazlar

Podjetništvo je izbralo mene



Če sem iskrena… danes lahko rečem, da podjetniške poti pravzaprav nisem izbrala jaz – ampak je ona izbrala mene.

Že v srednji šoli sem začutila posebno strast do računovodstva.

Številke so mi bile domače, logika me je pomirjala, urejenost mi je dajala občutek varnosti.

Zdelo se mi je, da sem odkrila nekaj, kar je moje. Nekaj, kar razumem in kar razumem mene.

Po fakulteti sem se zaposlila v računovodstvu, kjer sem zelo hitro napredovala.

V meni je bila neka tiha ambicija, ki me je vedno potiskala naprej – želja po učenju, po izpopolnjevanju, po tem, da gre vse lahko še malo bolje.

Še pred 30. letom sem že zasedala vodilna mesta, kar mi je dajalo občutek ponosa… a tudi nelagodnosti.

Ker sem v sebi čutila, da to še ni to.

Mogoče sem mislila, da imam dovolj časa, zato sem poleg redne službe odprla še popoldanski s.p.

Nikoli nisem imela plana, da bom podjetnica.

Pa vendar je bilo vsako leto več strank, več priporočil, več dela… in po tiho tudi več vznemirjenja. Kot da me življenje pripravlja na nekaj.

A po drugi strani je bilo rutinsko delo v podjetju, v katerem sem bila zaposlena, vse bolj prazno.

Neprestano pripravljanje poročil, ki nikoli niso imela pravega smisla… občutek, da ne morem narediti spremembe… in vsakič, ko sem se ujela v sanjarjenju, sem sanjarila isto stvar: da neham, odidem, in začnem svojo pot.

Ta misel me je dolgo strašila. Česa me je bilo najbolj strah?

Da ne bom zmogla. Da bom razočarala druge. Da bom naredila napako, ki je ne bom mogla popraviti.

In globoko v sebi – da ne bom dovolj.

A moja najgloblja vrednota je svoboda. Za njo stojita vera in zaupanje.

In ravno vera, ta močna, notranja vera, me je vodila, da sem si rekla: če delam iz srca, bo življenje poskrbelo.

To je bil trenutek, ko sem morala izbrati sebe. Zbrala sem pogum, dala odpoved in stopila v neznano.

Če danes pogledam nazaj, vidim, da je bil vsak dvom pomemben. Vsak strah del procesa. In vsaka težka odločitev je bila del moje rasti.

Podjetništvo me je našlo – in jaz sem se mu končno pustila najti.

In ko danes sedim z ljudmi, ki sanjajo svojo podjetniško pot, jim lahko iz srca povem samo to:

ko slediš glasu svojega srca, življenje vedno najde način, da poskrbi zate.

Dobrilino darilo
E-PRIROČNIK

E-PRIROČNIK ZA SREČO

PRENESI DARILO

Dobrila Pazlar je podjetnica, mentorica in ženska, ki iz strahu in dvoma ustvarja pogum. Svojo pot je začela v računovodstvu, a jo je notranji glas vodil v podjetništvo.

Danes vodi uspešno podjetje in stoji za vizijo poslovnega sveta, ki temelji na svobodi, spoštovanju, osebni rasti in zaupanju – najprej vase, nato v skupnost.

Cvetka Ornik

Vredna sem več



Še pred osemnajstimi leti sem bila zaposlena v velikem podjetju, na dobrem delovnem mestu, zadolžena za odnose z javnostjo, tista, ki sem podjetju »rihtala« posel, velike stranke, veliko denarja je bilo v igri.

Med vsemi sem imela najvišji promet pri prodaji, presegala sem 400% norme. Imela sem veliko ugodnosti, bila sem v coni udobja. Svoje delo sem opravljala z lahkoto, sledili so odlični rezultati.

Ves čas pa sem imela tudi svoje sanje o psihoterapevtski ordinaciji, zato sem tudi vsa leta študirala doma in v tujini.

V popoldanskem času sem delala terapije, pa vendar, tisto varno zaledje mi je bilo čisto ok, nikamor se mi ni mudilo, sploh pa ne nekam na novo, kjer nisem vedela, kaj me čaka, dokler...

Mi ni direktor predlagal, da bi pomagala starejšemu kolegu, ki je bil že precej v zaostanku z delom, urediti dokumentacijo.

V meni, se je začel oglašati notranji glas, ki mi je govoril, da to ni ok.

Pomagala sem mu, delala svoje in njegovo delo... za isto plačo.

Ni mi bilo ok. Nisem znala takrat reči NE.

Ko pa mi je direktor rekel, da bi še njegovo tajnico nadomeščala, se je v meni naselil notranji nemir, nisem se dobro počutila.

Ko sem morala kuhati kavice drugim direktorjem, je kričalo v meni.

»Ne, nisem zato tukaj, da bom kuhala kavice, nisem se za to izobraževala!«

Nimam nič proti tajnicam, če se ti odločiš za to delo, moja izbira pa to ni bila, želela sem nekaj več.

Tako sem delala delo za dva, velikokrat pa še za tri, dobila sem pa samo eno plačo.

Že par let pred tem je moja mama hudo zbolela in poleg vseh teh obveznosti sem skrbela tudi zanjo.

Takrat me je telo že zelo, zelo opozarjalo, tudi kričalo je...

Prišel je trenutek, ko je mama potrebovala mojo popolno oskrbo, takrat nisem niti za trenutek pomišljala, vedela sem, da je čas, da se poslovim od varne službe, ki mi nudi eksistenco in se podam na novo pot.

Bilo me je zelo, zelo strah, kako bo, kako bom preživela, kako bom skrbela za dva najstnika, vedela pa sem, da ni poti nazaj, da moram nekaj spremeniti.

Telo mi je govorilo, da tako več ne gre.

Nikogar nisem imela, ki bi me podpiral, sodelavke v službi, so zmajevale z glavo, mislile so si verjetno svoje...

Vedela sem, da zmorem in da sem sposobna. Sama sem se odločila.

Vso odpravnino, ki sem jo dobila, sem vložila v izobraževanje.

S tem sem si okrepila občutek varnosti, vedela sem, več bom znala, več področij, kot bom obvladala, na več načinov bom ljudem pomagala in več bo možnosti, da mi bo posel stekel.

Nikoli, res nikoli mi ni bilo žal, da sem dala odpoved, da sem stopila iz cone obdobja, ker tam ni bilo napredka.

Sedaj sem že skoraj 20 let na samostojni poti, delam zase, vredna sem veliko več, ker si sama določam svojo »vrednost«, prej so mi jo drugi, sedaj sem svobodna, delam koliko želim in vem, da nikoli ne bi toliko lepega v življenju dosegla, videla toliko sveta, toliko vsega omogočila sebi in mojim, če takrat ne bi šla na svojo pot.

Navijam za vas, za vaš pogum, da naredite korak naprej.

Naj ne bo strah tisti, ki te ustavi in ohromi, naj bo strah, ki ga doživljaš ob svoji odločitvi tvoje gorivo, da se podaš pogumno naprej!

Cvetkino darilo
E-KNJIGA

AFIRMACIJE: Tvoj nov začetek za dvig samozavesti, spremembo misli in novo moč

PRENESI DARILO

Cvetka Ornik je ustanoviteljica Centra zdravja in uspeha v Mariboru, kjer ljudem pomaga do zdravja na duševnem in telesnem nivoju.

Kot psihoterapevtka, psihologinja, hipnoterapevtka in naturopatinja vam s pomočjo Tradicionalne kitajske medicine, Termoregulacije telesa, barvne/svetlobne terapije ter terapije z rdečo/bližnjo infrardečo svetlobo pomaga pri številnih izzivih, kot so depresija, anksioznost, bolečine, strahovi, izgorelost, hude bolezni (kot npr. rak, infarkt), ter preko individualnih, skupinskih in partnerskih terapij, online tečajev in predavanj krepiti zdravje, samozavest in dobro počutje.

Alenka Pustotnik

Ko glas srca prevpije razum, postaneš neustavljiv



Še danes se spomnim, kot bi bilo danes.

Moja hči je bila stara manj kot tri leta, sine pa dobrega pol leta, ko je v nabiralnik prispelo pismo iz podjetja, kjer sem bila zaposlena, vendar sem bila takrat zaradi sinovega rojstva na porodniški.

Naslov: »Prenehanje zaposlitve s ponudbo o novi zaposlitvi«, me je povsem šokiral.

Kakšno prenehanje zaposlitev? Kakšna nova zaposlitev? V meni se je porajalo milijon vprašanj in vsa brez odgovora.

Prva misel je bila, kako preživeti brez redne službe, doma dva majhna otroka in slediti svojim željam?

Nekaj dni sem potrebovala za premislek, nato pa poklicala direktorja, da preverim situacijo in se srečala z direktorjem podjetja iste skupine, ki je ponudil novo pogodbo o zaposlitvi.

Prvi mi je pojasnil nastalo situacijo ter razloge za odpoved delovnega razmerja.

Drugi pa osvetlil ponudbo in prednosti, če se odločim, da oranžno barvo zamenjam za zeleno, vrata pisarne premaknem v nižje nadstropje in oblikovanje vizualnih komunikacij zamenjam za arhitekturo.

Vse lepo in prav sem si mislila. Pravzaprav ni bilo tako hudo, kot je izgledalo.

Možnosti je veliko in vse so za mojo razumsko polovico predstavljala odlično priložnost. A to ni bila čisto moja slika prihodnosti.

Vedela sem, da podjetje, kamor so me povabili, nikoli ne bo propadlo, prej rastlo in se razvijalo skladno z vizijo lastnika, kar je zdaj še kako res, a nekaj v meni je vpilo, da to ni zame.

Seveda ne, ko pa je moja notranja želja, skrita za vsemi tistimi dvomi in strahovi, da nekoč postanem »sama svoja«, s tem končno dobila priložnost.

Zato sem direktorju z novo ponudbo povedala, da če bi se odločila samo z razumom, je to zagotovo ena najboljših opcij, ki se mi je zgodila, a ker je moje srce vpilo neeeee, sem mu to tudi pojasnila.

Tako sem ostala brez službe, brez jasne poti naprej, a sem vedela, da je tako prav. Včasih sem težko dihala, ko sem se spraševala kako naprej, se zbujala ponoči in ugotavljala, ali sem naredila prav ali.

Odprla sem podjetje in začela novo pot, za katero sem iz vsega srca hvaležna. Ni bilo vedno enostavno, ampak sem vedno vedela, da sem izbrala prav, ko sem izbrala srce in sebe.

Ko je bilo najtežje, sem vedno pomislila na svobodo, ki jo daje samostojnost in težo, če bi še vedno hodila v službo. Ljubim delo, ki ga delam.

To je moja strast.

Oblikovanje in arhitektura sta kreativni področji, ki vsak projekt nadgradita z neskončnimi možnostmi razmišljanja in kreativnosti.

Ko se zdaj ozrem nazaj, vidim, kaj pomeni podjetništvo. To je svoboda in je odgovornost. Najbolj pomembno je, da slediš svoji viziji in vedno znova najdeš v sebi tisti neusahljiv vir, ki te poganja naprej.

Ta vir je ljubezen do dela in ljubezen do sebe. Začne se s prvim korakom. Začne se s prvo črto.

Na ta način omogočaš sebi nesluteno osebno rast v prav vsakem trenutku. Zato vedno in povsod vsakemu posamezniku polagam na srce, da sledi sebi.

Ko veš, da si se za nekaj odločil sam, je to tvoja moč. Te moči ti ne more nihče vzeti. Srce ve.

Alenkino darilo
PDF KNJIŽICA

NOTRANJI MIR V 7 KORAKIH Z MANDALO

PRENESI DARILO

Alenka Pustotnik je oblikovalka in arhitektka s strastjo. Njena predanost oblikovanju izdelkov in prostorov jih preoblikuje v rešitve, ki jasno služijo svojemu namenu ter nudijo podporo.

V njenih rokah rešitve dobijo smisel in funkcijo, saj je njeno prvo vodilo poslušaj, kreiraj, podpiraj, naj služi. Njena odprtost in brezmejnost vsakemu projektu vlije edinstvenosti in žara, ki ga je čutiti, ko njene kreacija zaživijo, pa najsi je to hiša, logotip, oglas ali samo mala mandala, energijska spirala povezanosti z vsem stvarstvom.

Maša Mixer

Programirana za svobodo



»Jaz se nikoli ne bom zaposlila,« sem pri enajstih letih izjavila očetu s tako jasnostjo, kot da govorim o nečem, kar se je že zgodilo.

In to sredi socializma, ko nismo poznali podjetnikov, privat podjetij, kapitalizma … ničesar, kar bi to mojo trditev sploh omogočalo!

Pa sem vseeno vedela. Ne razumsko. Intuitivno.

Oče me ni utišal, ni me usmerjal nazaj k "realnosti".

Samo prikimal je, malo v smehu, malo v resnici - kot da bi prepoznal del mene, ki ga še sama nisem znala poimenovati.

Nihče ne pride na ta svet kot Tabula Rasa, kot nepopisan list papirja. Tudi jaz ne.

Prišla sem s svojim "programom".

To je bil že drugi nenavaden izbruh moje notranje "logike". Pri devetih sem namreč razglasila, da bom boksarka.

Na vprašanje Zakaj … zato ker boksarji služijo veliko denarja.

(Boksa nisem nikoli trenirala. Sem pa zato vsak dan risala - torej stvar, ki me je dejansko pripeljala do poklica in denarja.)

Ko pomislim, je bila moja pot v podjetništvo bolj razkritje kot pa odločitev.

Nikoli nisem imela tistega dramatičnega trenutka "grem na svoje", ker sem bila vedno na svojem.

Samostojnost je bila moja privzeta nastavitev.

Jasno mi je bilo, da ne bom živela pod avtoriteto, ki bi mi govorila, kaj smem in česa ne.

In zato pri meni ni bilo tiste klasične scene, ko se nekdo odloči: "Zdaj grem na svoje."

Jaz sem bila vedno samosvoja in na svojem.

Medtem ko so drugi okoli mene na začetku svoje poklicne poti doživljali paniko ob misli, da 15. v mesecu mogoče ne bo plače, mi je bila misel, da sem plačana po projektih, nekaj najbolj normalnega.

Čeprav ne vedno nekaj najbolj udobnega.

Ah, podjetništvo!
To so dnevi, ko imaš na računu nekaj sto evrov, čez tri dni pa prihajajo računi v tisočih.

To so trenutki, ko s krili letiš nad oblaki in tudi, ko te življenje testira, kako zelo misliš resno. Ko se ti vse podre, in ti vseeno vztrajaš. Zato, ker veš, da druge poti zate ni.

In prav to je bilo in je še moje gonilo. Za kar sem neizmerno hvaležna!

Ker ni hitrejše osebnostne rasti, kot je podjetništvo.

Hitreje kot osebnostno napreduješ, uspešnejši je tvoj biznis.

Danes razumem, zakaj sem tukaj: zaradi svoje osebnostne rasti.

In podjetništvo je moja pot rasti. Zame ena in edina.

Moja svoboda. Moj način bivanja. Moj kisik.

Je tista pot, ki daje smisel vsem mojim prebliskom iz otroštva.

Zato nisem nikoli “šla na svoje”.

Sem samo odrasla v to, kar sem že od malega vedela, da sem:
ženska, ki svoje življenje ustvarja - ne čaka, da ji ga kdorkoli odobri.

Mašino darilo
MINI AUDIO SERIJA

6-DNEVNI MINI AUDIO TRENING HUMAN DESIGN MARKETING PO TVOJE

PRENESI DARILO

Mag. **Maša O. Popovič**, lastnica podjetja MIXER.si, je dolgoletna grafična oblikovalka in art direktorica z uspešnimi izkušnjami z lastnim brandom na globalnem trgu.

Po kritični operaciji se je posvetila oblikovanju in gradnji osebnih in poslovnih brandov. Ob sebi jo želite imeti, ko potrebujete močan in profitabilen brand, saj vam Ustvari podobo, s katero iz povprečja pridete v premium prepoznavnost. Vse z namenom, da izstrelita vaš posel na višji nivo.

Carolina Turecki

Moja pot svobode



Moja podjetniška pot se je pričela pred triindvajsetimi leti.

Ne zato, ker bi si takrat želela podjetništva, ampak zato, ker me je življenje postavilo pred zid.

Bila sem zaposlena, imela sem pogodbo za nedoločen čas, delala sem predano, zadnja tri leta sem dala vse in še več. Dobesedno celo sebe.

Ure niso bile pomembne. Telefon sem imela prižgan 24 ur na dan.

Ko me je nekega dne novi direktor poklicali v pisarno in mi rekel da me s prvim januarjem ne potrebuje več, je bil to zame šok, kateri mi je zarezal v um in skozi telo.

Takrat sem bila stara devetindvajset let, živela sem sama, z osem letnim sinom.

Družinske podpore nisva imela. Zato sem se še kako zavedala, da je vse odvisno samo od mene.

Prav tako se nisem zavedala, da imam hormonske težave in da sem na robu izgorelosti. Moja menstruacija je prihajala na sedemnajst, osemnajst dni.

Počutje je bilo vedno slabše, ampak jaz sem vztrajala. Delala in se dokazovala. Šele po odpustitvi sem dojela, koliko sem žrtvovala za podjetje, ki me je čez noč odrezalo. Ugotovila sem, kako sem pogrešljiva.

Po odpustitvi nisem prišla k sebi eno leto ali dve. Še danes se spomnim šoka in nevere, ki sta bili tako močni, da sem nekaj časa samo preživljala dan za dnem – hibernirala.

Ampak življenje gre naprej. In sčasoma sem se morala odločiti, kako naprej.

Ko sem si izbojevala odpravnino, sem si rekla nekaj zelo jasnega:
grem na Kitajsko. Če je to zadnji denar, ki ga imam, ga bom porabila zase.

Takrat me je neustavljivo vleklo v tisto okolje. In prav tam sem spoznala tradicionalno kitajsko medicino, način razmišljanja, energijo telesa, filozofijo.

In prav tam sem naredila prve korake na poti, za katero takrat sploh nisem vedela, da bo moja podjetniška pot.

Ko danes to pišem tebi, ki morda razmišljaš, ali bi stopila na svojo pot ali ne, se zelo dobro spominjam svojih začetkov.

Spominjam se svojih strahov, dvomov, spominjam se občutka, da nimam pojma, kako se bo vse skupaj izteklo.

Spominjam se pekočega občutka v želodcu in misli, da nimam ne znanja, ne sposobnosti, da lahko vodim podjetje.

Edino, kar sem takrat vedela, je bilo to, da želim vlagati vase.

Da želim delati zase.

Da želim najti spoštovanje do sebe, do svojega dela in da si to spoštovanje lahko dam prvo sama. Na začetku sem seveda iskala in dvomila.

Sčasoma sem razvila orodje, svoje orodje, ki mi pomaga zmeraj, ko naletim na oviro ali dvom. To orodje uporabljam tudi sama – vsak dan: vodeno meditacijo.

Zakaj? Ker življenje teče naprej in ljudje, kot zbirka čustev, vedno znova naletimo na izzive. Na takšne in drugačne ovire ter prepreke.

Premagovanje le-teh pa je odvisno samo od tega ALI in KAKO jih bomo premagali.

Kar sem se naučila v vseh teh letih, je:
Podjetniška pot ni nekaj, kar ti nekdo da.
To je nekaj, kar si ustvariš.
Po korakih. Dan za dnem.
Po občutku in skladno z zadonodajo.
Je nekaj, kar je tvoje in česar ti nikoli ne more nihče vzeti.

In če si danes na začetku svoje poti — naj ti povem samo to:
Vse, kar potrebuješ, že nosiš v sebi, samo odločiti se je potrebno.

Carolinino darilo
AUDIO POSNETEK

ZDRAVLJENJE LASTNEGA GREMLINA

PRENESI DARILO

Carolina Turecki je mentorica za ozaveščanje, čustveno transformacijo in žensko moč na področju partnerskih odnosov.

Skozi meditacijo, regresoterapijo, energijske operacije in potovanja v Brazilijo pomaga ženskam prepoznati lastno vrednost, zaceliti rane in ustvariti zavestne, ljubeče odnose.

Tanja Pia Metelko

Ko spregovori POSLANSTVO SRCA, UM UTIHNE in sledi



Bila sem mlada mamica s tremi majhimi otroki: 5, 4 in 1 leto so imeli.

Z nekdanjim možem sva imela maksimalen kredit, ki nama ga je banka odobrila za stanovanje.

Imela sem odlično plačano službo, nezahtevno in dokaj kreativno. Bila je moja prva (in edina) služba.

Odnosi v kolektivu so bili povprečni, a nikakor slabi.

A v tem, kar sem delala, nisem uživala. Ni me izpolnjevalo. Ni bilo dodane vrednosti ne zame, ne za svet.

Če sem iskrena, je želja po tem, da GREM NA SVOJE v meni tlela že nekaj časa.

In ko sem po tretji porodniški, v prvem tednu po vrnitvi, prišla domov, sem rekla: “Dala bom odpoved in grem na svoje.”

Še danes se spomnem vrtinca čustev, ki se je ob tem porodil v meni.

Srce je s tako gotovostjo pokazalo novo pot, da so bili želja slediti njegovemu klicu in s tem svojemu poslanstvu, hvaležnost in neskončna radost ob tem neprimerno večji od kančkov dvoma in strahu, ki sta se tu in tam pojavljala.

Vedela sem, da bom tako ustvarjala vse tisto, kar je zame že takrat predstavljalo vrednost in vrednote in vedela sem, da bo veliko idej, načrtov in projektov še sledilo.

Zaupala sem si. In zaupala sem Univerzumu, da me vodi in se bo vse izšlo v najvišje dobro.

Mnogim, ki so opazovali mojo odločitev, se je ta zdela nepremišljena, preuranjena, ob nepravem času, tvegana ali celo nesmiselna.

Toda – ali ni skoraj vedno tako, ko se odločamo za velike korake, ko stojimo na pomembnem razpotju v svojem življenju?

Nikjer ni garancije. Nihče ne bo prišel in ti zagotovil, da je pot prava in uspeh zagarantiran.

Nihče ne bo reševal tvojih izzivov, utišal vse tvoje dvome in sfinanciral vsak tvoj projekt.

Nič za to. Večja, kot je tvoja odločitev, večjo moč dobiš, da jo korak za korakom, dan za dnem uresničuješ in živiš.

Iz lastnih zmot in napak se učiš, sproti … a tako postajaš tudi bolj izkušen in modrejši.

Ko gledam nazaj, opažam, da sem do sedaj na svoji poslovni poti ali poti poslanstva prešla preko treh faz.

Prva je bila raziskovalna. Počela sem vse, kar je vzbudilo moje zanimanje in ob čemer sem se dobro počutila ter imela hkrati občutek koristnosti.

Potovala sem, delala v treh oddajah na dveh televizijah in oddelala neskončno postovoljnih ur za mlade na ulici.

V drugi fazi sem se z vsem srcem posvetila komunikaciji – preprečevanju konfliktov in njihovemu reševanju.

Usposabljala sem nove mediatorje, mediirala v sporih in učila tehnike in veščine komunikacije. Ob zaključku te 15 letne faze sem ugotovila, da sem to počela tudi zato, ker sem za svoje življenje potrebovala urjenje v komunikaciji.

V tretji fazi sem zdaj. To fazo vidim kot tisto, kjer je moje srce in kar je moje poslanstvo.

Ljudi podpiram na njihovi poti osebne rasti z učenji in znanji dr. Joeja Dispenze, katerega trenerka sem. Drugi del dejavnosti pa je učenje metod HeartMath Inštituta, s čemer osvojimo povezovanje in usklajevanje srca in uma, kar prinaša izjemne rezultate.

In … veliko brezmejnega še prihaja.

Darilo Tanje Pie
WEBINAR

WEBINAR O KOHERENCI SRCA IN DOSEGANJU USKLAJENOSTI MED SRCEM IN UMOM

PRENESI DARILO

Dr. Tanja Pia Metelko je certificirana svetovalka in trenerka v organizaciji NeuroChangeSolutions pri dr. Joeju Dispenzi ter licencirana HeartMath® trenerka, globoko predana raziskovanju notranje moči in zavestne transformacije.
Že več kot 20 let s svojo avtentičnostjo, toplino in jasnostjo navdihuje posameznike in skupine k bolj zavestnemu delovanju, globlji prisotnosti in notranji usklajenosti.
Njene delavnice, seminarji in retreti so doslej opolnomočili že več kot 25.000 ljudi in pomagali 300 podjetjem in ustanovam.
Deluje v Sloveniji, Evropi in po svetu.

Petra Gjureč

Ko se otroške sanje uresničijo...



Že v otroštvu sem bila zelo povezana z živalmi. Ob njih mi je bilo prijetno, domače. In imela sem nevsakdanjo željo - da bi bila psihoterapevtka za živali.

Ampak življenje me je, odtujeno od sebe, kot sem bila, pripeljalo drugam - na študij mikrobiologije.

Še preden sem diplomirala, sem se že zaposlila v farmacevtskem podjetju.

Zdravnikom sem predstavljala zdravila in dolgo sem verjela, da delam nekaj dobrega.

Ob tem pa dobra plača, služben avto, telefon, računalnik ... Odlično za začet odraslo življenje ... (sem si mislila).

A sčasoma sem spoznala, da marsikaj v tem svetu ni v skladu z mojimi vrednotami in delo se mi je začelo upirati.

Spomnim se trenutka, ko sem po šestih letih dobila novo ponudbo za delo v farmacevtskem podjetju.

In kako jasno, mirno in ponosno sem zelo dobri ponudbi (ponujeni plači) rekla “ne, hvala” in nadaljnjemu “Koliko pa bi želela?”, da “ga ni denarja, da še ostanem” - kljub temu, da v tistem trenutku nisem imela zagotovljenega rednega prihodka, niti prihrankov na računu, z dolgoročnim in nekaj kratkoročnimi krediti in otrokom na poti..

Uh, kako zelo sem hvaležna delu sebe, ki je zmogel zaupati, da bo vse dobro.

Leta 2014 sem svet farmacije zapustila in se preko javnih del zaposlila v Društvu za zaščito živali Pomurja.

Že prej sem tam kot prostovoljka vodila zame zelo stresen projekt izboljšanja življenjskih razmer romskih živali - projekt, ki je postal znan tudi v tujini.

A istočasno me je vedno bolj kljuvalo spoznanje: »Če želiš rešiti svet, moraš najprej rešiti sebe.«

Moj konjiček Gogi, ki je k meni prišel zlomljen in zaprt, je bil tisti, ki me je potisnil na pot osebne transformacije.

Želela sem mu povrniti zaupanje v ljudi in pokazati, da je svet lep.

Odkrila sem pristop, ki temelji na umiritvi človeka, da lahko žival v njegovi bližini najde svoj notranji mir in povrne zaupanje. In še zmeraj ne najdem besed, kakšna čarovnija se je začela dogajati … Najprej z njim, potem pa še z drugimi živalmi. V moji umirjeni prisotnosti so živali začele celiti svoje čustvene rane.

In tu se je rodilo moje poslanstvo.

Želja, da nekaj tako čarobnega uspešno širim v svet, je bila močnejša od vseh strahov, ki so se oglašali v meni (Pojma nimaš o financah, pojma nimaš o marketingu, imaš tremo pred nastopi, ni da ni strahov …).

No, malo pa me je pri tem še potisnilo vesolje s prometno nesrečno, ki mi je pomagala pri enem od ključnih korakov. A za to tukaj ni dovolj prostora :).

In odprla sem s.p., ki mi je omogočal, da sem začela voditi ljudi in njihove živali skozi proces umiritve in povezovanja.

Razvila sem pristop, ki združuje čuječnost, regulacijo živčnega sistema in srčno komunikacijo.

Koliko prelepih zgodb, koliko življenj, ki so živeli stresno življenje - zdaj pa se zmorejo sprostiti.

Naj se te dotaknejo te besede: Če sledimo svojemu srčnemu poslanstvu, nas celo Vesolje podpira.

Danes sem psihoterapevtka za živali. In še lepše, to znanje širim med skrbnice živali.

Če bi takrat ostala v farmaciji bi životarila, zdaj Živim svoje Sanje.

Petrino darilo
SPLETNI TEČAJ

MIR V MENI JE MIR V TEBI

PRENESI DARILO

Petra Gjureč že več kot desetletje razvija metodo, ki temelji na krepitvi občutka varnosti pri psu in človeku. Njeno poslanstvo je graditi svet, kjer ljudje in živali čutijo, da so vredni, razumljeni, sprejeti in slišani.

V svetu, kjer vidimo in čutimo sebe v vseh svojih barvah, se znamo umiriti in opolnomočiti, ne glede na to, kaj se nam dogaja in se zavedamo, da je sočutje tisto, ki drži vse skupaj.

Nastja Starčič

Iz izgorelosti v poslanstvo za ženske



Ko danes gledam svojo podjetniško pot, vidim, da se je začela veliko prej, kot je bil uradni datum odprtja mojega s.p.-ja.

Začela se je v času, ko sem živela v Dublinu, ko sem delala v hitro rastočem start-upu in ko sem navzven delovala uspešna, znotraj pa sem počasi izgorevala.

Moje telo je kričalo, a ga nisem znala poslušati. Imela sem neredne cikle, hormonske težave in simptome izgorelosti, ki sem jih dolgo ignorirala.

Bila sem mlada, ambiciozna, navajena stiskati zobe in vedno znova dokazovati svojo vrednost. A sčasoma me je telo ustavilo.

Takrat sem se vpisala na študij naturopatske medicine in nutricistike v Dublinu, ker sem želela pomagati sebi, a kmalu sem vedela, da ne študiram le zase.

Na študiju smo imeli vsako leto obveznih 300 kliničnih ur (praktično delo s pacienti).

Že takrat sem začela opažati, koliko žensk okrog mene ima podobno zgodbo - utrujenost, PMS, neredni cikli, bolečine, izguba stika s telesom.

Takrat sem prvič pomislila, da sem sama mogoče preživela to izkušnjo z razlogom.

Videla sem, kako se ženska lahko dobesedno “postavi nazaj” oziroma kot jaz velikokrat rečem “zbudi od mrtvih”, ko začne razumeti svoje telo in mu dajati pravo podporo.

Ko je ženska dobro podprta in negovana, ima to ogromen vpliv na vse ostale stvari v njenem življenju - na odnose, kariero, zadovoljstvo, na njeno življenjsko poslanstvo .....

Čeprav moj prehod v podjetništvo ni bil enostaven, nisem imela velikih prihrankov ali investitorjev, sem tako močno verjela v svoje poslanstvo, da sem pustila službo, se 100% usmerila v razvoj svojega posla in z majhnimi koraki vsaki dan počasi gradila zgodbo Parbati.

Vedno ko pomislim, da bi odnehala, se spomnim žensk, ki sem jim že pomagala in vsem, ki jim lahko moja pomoč še spremeni življenje.

Zaradi njih sem tukaj.

Moj zakaj je preprost in hkrati ogromen: delam za ženske, ki želijo spet verjeti v moč svojega telesa.

In vsakič, ko vidim, kako ženska ponovno zaživi, vem, da sem izbrala pravo pot.

Poleg tega mi podjetništvo omogoča, da to živim v skladu s svojimi vrednotami - svobodno in kjer sem lahko pri svojem delu brezmejno kreativna.

Tega ne bi zamenjala za nič.

Vsaka pot ima “ups and down”, če si zaposlen ali pa na podjetniški poti, nikjer ni vedno lahko...

Jaz sem se odločila, da mi pozitivne stvari podjetništva odtehtajo negativne.

Nastjino darilo
KODA ZA POPUST NA ONLINE PROGRAM

NAHRANI SVOJE HORMONE KODA: NASVOJE10

PRENESI DARILO

Nastja Starčič je diplomirana nutricionistka in ustanoviteljica podjetja Parbati - prostor za ženske, ki želijo s prehrano in življenjskim slogom podpreti svoj menstrualni cikel, hormone in zdravje.

Nastja vodi individualna mentorstva, skupinske spletne programe, ženske kroge in retreate.